

Zc
6020

756021
1

EPICEDIA

In luctuosum & immaturum
obitum,

PER QUAM REVERENDI ATQUE
MAGNIFICI VIRI,

Dn.

BALTHASARIS

MEISNERI

Theologi toto orbe Chri-
stiano Clarissimi:

ACADEMIÆ WITTENBERGENSIS

jam-tertium-Rectoris:

testandi doloris & desiderii

ergo

ab Amicis ejus atque Discipulis

Scripta & Concinnata.

WITTEBERGÆ,

Sumptibus CASPARI HEYDEN Bibli. Typis Hæredum
SALOMONIS AUERBACH, Anno 1627.

EPICEDIA
M. L. B. ...
PER ...
D. B. ...
M. E. ...
WITTEBERG
Sumpibus CASARI HEDEN B. Typis Herodani
SALOMONIS ABERACH Anno 1617

IC jacet ad cineres *GESNERI* illa altera
nostra

Gloria, *MEISNERUS*, Duxq; decusq;
Schola.

Huem *Pietas & Religio* formarat ad un-
guem,

Hæreticorum promptum dissoluisse strophas.

Qualia venturis portenditis omina secis,

Quæ rapitis tantum perfida fata virum?

Sed mos ille *DEI*, quos diligit, eripit aspris

Damnis, dilectos præripit ille *Suos*,

Ne mala quæ terris nunc impendere videntur,

Cogantur madidis cernere luminibus.

Dive vale *MEISNERE*, vale cœli incola dive,

Et fruire *Elysi* commoditate soli.

Fama tui penitus nullo delebitur ævo,

Vivet *Apelleum* quum morietur opus.

Mitis *Jova* bonum rursus quem suffice nobis,

Jacturam ut tanti farciat ille boni,

Et gregis ipse tui flagrantem suscipe curam,

Ne rabidi lacerent agmina nostra lupi.

Georgius VVeckerus D.

p. t. ProRector.

A 2

Mor.

Mortuus est DOCTOR MEISNERUS:
mortuus ergo (DEI.

Mortua cum quo sunt maxima dona
Integritas, pietas, probitas, candorq;, fidesq;,
Ent hea vox replens Templas, scholasq; sacras.
O mors scæva! viro que tanto parcere nescis!
MEISNERO similem secula pauca ferent.

D. Hoe.

Hassia Mentzerum, Meisnerum Misnia plorat,
Quæq; habet huic sociam Saxonis ora Scholam.
CHRISTE quid ex istis nos vis sperare ruinis?
Spes dubia est; genti parcito quæso tuæ.

VINCENTIUS SCHMUCK D.
Lipsia Superintendens.

Fallor? an hæc cœli facies dedit omina? tristes
Et sine Sole aliquot præteriere dies.
Diffugere nives, & plurimus impluit imber,
Effregitq; suas trux cataracta fores.
Hac facie vetus annus iit, lacrymabilis, ater,
Totus & effusus, ebrius, udus, aquis.
Et simul (heu fatum!) MEISNERUS abi-
vit, & annum
Morte sua multis finit in lacrymis.

Dispe-

Dispereat, quodcumq; subest fatale? recessit
Gloria Leucorea non reditura scbola.
Sic meruit scelerum nostrorum effusa libido:
Sed qui curaret talia, nemo datur.
Theologos odit mundi vesania, dignos
Morte putat, vitam qui docuere piam.
Omnia magnificat, solius dona docentis
Spernit, & haec aliis sunt quoq; mundus, sit.
Quos igitur mundus non curat, honoret Olympus:
Ex oculis rapti forte placere queunt.
Sed te felicem, MEISNERE! solutus ab omni
Labe, coronatus victor es, ante Deum,
Et pedibus subjecta tuis mundi omnia calcas,
Dives in Abrami conspicuusq; sinu.
Nos, quocumq; Deus volet ordine, quisq; seque-
mur:

Nil datur in mundo certius, atq; Mori.
Sed tu qui semper vivis, Pater alme, columnas
Da domui, (impendet magna ruina) tuae.
Te retrahente manu, subito labor interit omnis:
Te fabricante domum, fabrica firma manet.

FRIDERICUS BALDVINUS D.

ERgo cadis medios inter, MEISNERE, calores,
Hinc tibi quos febris subdit, & inde Papa?
Scilicet egregii censetur militis esse
Mortem in bellicrepis nisibus oppetere.

A 3

Ipsa

Ipsa quidem ideirco meretrix Babylonia gaudet:
Fors tamen in solo nomine terror erit.
Interea lacrumis Ecclesia plangit obortis
Tanti praesidio nunc viduata viri.
Tu verò, frater quondam dilecte, quiescas,
Donec lata sonet vox: bone serve veni!

*Amoris & doloris contestandi
ergò f.*

POLYCARPUS LYSERUS D.
& SS. Th. Prof. Lipsie

I.

Aldit ut primùm MEISNERI fata, necemq;
Ipfius cepit credere Relligio:
Turbata, & subito mentem externata dolore,
Hæc singultatis verba dedit lacrymis:
Quæ modo firma fui tot defensoribus aucta,
Heu sensim, tantis orba, labasco, viris.
Qualis MENTZERUS, WINCKELMANNUSq; fue-
runt,
Qui me præclaris offeruere modis.
Qualis MEISNERUS, mea spes, mea fama; sed illos
Abstulit à nostro mors male sana sinu.
Non tamen his decus omne sua sicelice revulsi,
In scriptis vivax gloria durat adhuc.
Ingenii monumen superest, & vindice vero
In quosvis Zelus fulminat hereticos.
Esto, quod illorum me non defendere possim
Voce, tamen scriptis salva manebo libris.

In

II.
In tumulum B. MEISNERI.

M EISNERIUS jacet hic: si nescis cetera, Lector;
Nescis quid Pietas sit Charis atq; Fides.
Claruit his etenim donis: nunc ergo latentem
Virtutum cumulura scito sub hoc tumulo.

Memoriae viri meritissimi, amici & in
Christo fratris conjunctis.

Lubens sed Lugens

F.

HEINRICUS HÖPFNERUS D.
& in Acad. Lips. Prof. P.

M Oesta mei extincti queis plangam funera magni
MEISNERI, non sunt (heu mihi!) verba satis!
Quam vellem! ast major cœpit mea pectora luctus,
Quàm lacrymas, animi promere signa, queam.
Heu fatum infelix & triste & flebile fatum,
Hoc Parcæ nobis eripuisse decus!
Proh dolor! hic cum transit apex, heu transit honoris
Quantum! omnis transit spesq; decusq; scholæ!
Ergo Leucoræ Musæ, quæcunque super sunt,
Plangite, & his lacrymis collacrymate meis.
Lugete & mecum pia pulpita, plangite Jovæ
Aedes, Leucoridum plangito in orbe cohors.
Hunc, Witeberga, DBI verbum cœleste docentem
Audisti, in monitus obsequiosa pios:
Hunc nullus poterat linguis æquare disertis,
Attica seu vellet, sive Latina loqui.

Hunc

Hunc nemo vitæ studio vincebat honestæ,
 Nemo illi veri cognitione prior.
 Dotibus ingenii hic clarus, gravis arte, probatus
 Consilii magnis dexteritate viris.
 Verba DEI è mediis Israël's fontibus hausta
 Semper in eloquio protulit ipse suo.
 Sacrilegum genus ex adytis templisq; removit,
 Magnanimo Zelo dogmata vera docens.
 Excubias vigilas egit, ne turba Iupurum
 Effera ceu raptas nos laceraret oves.
 Ad summam! ut solet, ut & unica lana dici,
 Noctisq; , ut Musis unus Apollo novem.
 Una ita Theologis MEISNERUS adorea cultus
 Extitit, antiqua religionis apex.
 Ergo satis causæ luctus: heu flete Sionis
 Rupes, fle pietas, mœnia, scepera scholæ!
 Flete iterum dico: Israël's currus & auriga
 Ecce pia, at propera morte peremptus obit.
 Flevimus insignis Medici vix fata SCHALERI,
 Flevimus: en nostri funera flere decet;
 Nostri MEISNERI: qui Teutonicæ ardua gentis
 Gloria jam summum claudit in orbe diem.
 Heu! Ecclesiæ florem tam rite virentem,
 Proh dolor! unica nunc perdidit hora cito!
 Heu! cecidit toti fama notissimus orbi,
 MEISNERUS, patrii læusq; decusq; soli.
 Exemplum vitæ, pietatis, regula morum
 Unus erat, multis antefendus erat.
 Vah virtus prohibet quos vivere, vivere fatum est
 Quosq; cupit virtus vivere, fata vetant.

Semper

Semper virtuti sic mortem obstare dolendum est:
Ut, quod præclarum, haud esse diu soleat!
Lustra ita nondum octo fativis livida tantum
His voluit terris hunc superesse virum.
Scilicet ingenium terris cum adscribere nollet,
Ingenium doluit terra habitare, reor.
Sed bene habet: virtutes conservare beatum
Non potuere solo, sed potuere polo.
Ergo MEISNERUS cœli nunc aulicus instat,
Atque videt CHRISTI vulnere parta sibi.
Ergo MEISNERUS jam cœli sede receptus
Aspectu fruitur, colloquioq; DEI:
Et Sodomâ egressus, non torquet lumina retrò,
Sed capit in Domini gaudia læta sinu.
Nos quoque lætitia quondam vitaq; fruemur
Perpetuâ, ad cœlum mors ubi pandet iter.

JACOBUS MARTINI

SS. Theol. D. & Prof. P.

Ἐννοῦδια
Nata Dei, Sophiesq; soror genitrixq; sacrorum
EUSEBIE (quocunq; habitas, ubicunq; locorum
Jam degis) pullis te vestibus indue, tristes
Post tergum sparsis ploratus ede capillis,
Plange manu tremulâ, verbis suspiria misce,
Continuisq; tuum lachrymis testare dolorem.
Nec quæras talem luctum quæ causa requirat.
Heu lumen columenq; tuum, tua fama, corona,
Immortale tuum decus & tua gloria prima,
Delitiæq; tuæ, tua sola & summa voluptas,
Assertor, vindexq; tuus, tua parma, tuum cor,
Quin anima ipsa tua occidit, ipsaq; tota peristi.

B

MEIS-

D. Balthasar
Meisnerus.

Nascitur
Dresda Anno
Christi 1587.
die Febr. 3.

Patre Baltha-
sare Meisnero
Ecclesiaste
Dresdensi.

An. Chr. 602.
etatis 15. ve-
nit Witeber-
gam.

MEISNERUM dico, quo vix præclarior ullus
Vivit Theiologus, quo vix præstantior alter
Eusebii vindex, & quo nil doctius unquam
Sol præsens vidit, quo nil divinius unquam
Misniadum regio felici protulit ortu:
Hunc præmaturâ lugeto morte peremptum.

DRESDA potens armis & verè Regia DRESDA,
DRESDA ELECTORIS præfulgentissima sedes,
Saxonici hancce Rosam primum produxit in auras,
Cum post millenos quingentos septimus olim
Atque octogenus mundo decurreret annus,
Tertia cum Februi lux illucesceret orbi.

Progenitor nostri MEISNERI, dictus & ipse
Nomine BALTHASARIS, meritis, pietate verendus,
Lustra per octo sacris Dresdensis præfuit urbis,
Cujus nata, decus sexus, virtutis imago,
BALDUINO nupsit, quem Leucoris alma docentem
Jam stupet, & primas tribuens reverenter honorat.

LYSERI, HUNNIADÆ, cum BRENTIADISq; MAGIRI,
Cumq; BIDENBACHIS, OSIANDRI, RUNGIADÆq;
Convincunt, falsum esse tuum Jesuita cavillum,
Theiologum soboles quod degener esse suèvit.
Quid plures memorè? noster MEISNERUS, id ipsum
Mendax esse docet, mystæ patris optima proles.

Ut verò hic noster primas pietatis & artis
Ducere lineolas patriis didicisset in arvis,
Mox EVANGELICAM properavit adire SIONEM.
Ætati Christi, Solymis quâ sedit honorus
Doctorum in medio, tres annos insuper addas,
Noris, quo vitæ WITEBERGAM venerit anno.

Tum

Tum demum ingenii sese mirabilis ardor
Exeruit, versare libros noctesq; diesque,
Et doctos audire viros erat una voluptas.
Nondum prima genas ejus lanugo rubentes
Vestierat, vixdum binos *WITEBERGA* per annos
Ipsam formarat, mox audiit ecce *MAGISTER*,

An. Chr. 604.
ætatis 17. Ma-
gister artium
creatur.

Postquam septenos illic transegerat annos
In studio, & *SOPHIEN* felici fœdere utramque
Junxerat, *ARGYROPEN* adiit, doctâ inde *TUBINGAM*,
Ac tandem *GISSAM*, *MENTZERI* ubi factus amicus,
Quem præceptorem meritò Germanidos oræ
Communem dico, sanctum venerorq; parentem.

An. Chr. 609.
ætatis 22. pro-
ficiscitur Ar-
gentoratum,
Tubingam,
Gissam,

Inde quater senis exactis mensibus illum
LEUCORIDIS Proceres revocant, & publica magnus
ELECTOR SAXO conscendere pulpita mandat.
Principis imperio tanti *MEISNERUS* obœdit,
ETHICA tradendo binis feliciter annis,
Hisq; juventutis mores formando decenter.

An. Chr. 1611.
ætatis 24. *VVi-*
tebergam re-
vocato *Ethi-*
ces Prof. de-
mandatur.

Sed majora ejus virtuti præmia justè
Debita erant, unus postquam defluerat annus,
Publicitùs *DOCTOREM* ipsum *WITEBERGA* salutat
THEOLOGUM, spectante atq; applaudente parente.
Res perquam rari exempli, juvenilibus annis
Doctorem quinto lustro currente vocari!

An. Chr. 612.
die Januar. 21.
ætatis an. 24.
nondum com-
pleto Doctor.
Theo. renunc.
Eodem tem-
pore matrimo-
nium contra-
hit cum Mag-
dalena Lud.
Personii fcti
filia, ex qua
novè liberorū
parens factus.

Ipsa etiam hoc anno *PERSONIA* florida virgo
MAGDALA, *LUDVICI* consulti juris & æqui
Et magni Legum Doctoris nata, maritum
MEISNERUM fecit, noviesq; exinde parentem.
Tres nati ex illis superant atque unica nata,
Materno decimus latitat sub pectore fœtus,

A.C. 613. etatis 26. Theol. Prof. constituitur.

Cedite Romulidæ, castissima jura sacrorum
Conjungi cum jure thori qui posse negatis.
Mysterium est sacer ordo. Quis hoc queat ire negatum?
Conjugium est sacer ordo. Quis hoc velit ire negatum?
Ergo sacrum sacro jungi quis posse negabit?
Adde sacrum sacro fiet sacratius istud.

A.C. 624. etatis 37. Consist. Ecclesiast. Assessor. Tertium Academicus Rector.

Annus ut aliter adest, sic ELECTORE volente
LUTHERI cathedram conscendit, ab ore docentis
In templo, inq; schola densissima concio pendet.
Ac post undenos annos, moderante Jehovah,
ASSESSOREM ipsum SACRI vocat ordo SENATUS.
Sceptra tribus vicibus cum laude Academica gessit.

Dotes animi.

Ingenii vis mira, acies rarissima mentis,
Judiciiq; vigor, suavissima copia fandi,
Dexteritas verum tradendi, lectio multa,
Hæc sunt, quæ propter toto MEISNERUS in orbe
Præcunctis aliis tantum caput extulit unus,
Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

Scripta publica confecta.

In sacris studiis *Sophia* quis *Sobrius* usus,
Ac *Anthropologes* quæ sint mysteria sacræ,
Edocuit; quæve *Hoseæ* sententia vatis,
Quæq; *Evangelion* fiet ipsa medulla sacrorum,
Quam nimis indulgens Papæ *Indulgentia* fallax,
Quamq; nimis fatuus sit *Purgatorius* ignis.

Lessius & Reyhing (cum nondum noster is esset)
Cumq; Vorismarto Monachus Czarncovius, & quæ
Infaustum Scotium Faustum dixere Socinum,
Et Calvinise quæ senserunt, enthea tanti
Quæ fuerit doctrina viri, quod robur in armis,
Quam stragem dederit, quoties ruit acer in hostes.

Singu-

Singula quis memoret, magno quæ scripta labore
Doctrinâq; pari totum irradiantia mundum?
Haud facilè invenies primùm quid Lector in illis
Mireris, facilè mne stylum, vel mentis acumen,
Vel vim doctrinæ, vel pondus habentia verba.
Omnia namque uno decurrunt tramite juncta.

Jamq; minabatur sese, Christo auspice, sacri
Perfectum studii nobis *Systema* daturum,
Docturumq; viam, quâ diminuantur *Abusus*,
Queis nimium multis hodie magnisq; laborant
Curia, templa, scholæ. Verùm, miserabile dictu,
Mors interveniens conatus abstulit omnes.

Affecta.

Hæc Europæis per scripta innotuit oris,
Theiologis cunctis habitus carissimus, unum
Ex illis tantùm memoro, proq; omnibus unum,
Hœnem, Comitem quem *Cæsaris* aula Palati,
Constituit, mystam quem *Saxonis* aula supremum
Agnoscit, quem Theiologum de prædicat orbis.

Tu quoque permagni *POLYCARPE LYSERE* parentis
Degener haud quaquam soboles, præclare sacrorû
Antistes, Sophies decus immortale sacrata,
LIPSIÆ pro Cathedra templiq;, scholæq; docentem
Quem veneratur, amat, laudat, reveretur, honorat,
MEISNERUM ardenti mecûes complexus amore.

Nec calamo tantùm Christum est linguâq; professus
MEISNERUS, pietas cordis radicibus hæsit.
Nil nisi præmissis precibus suscepit, iisdem
Finiit inceptum, Christo confidere soli
In dubiis solitus, Christum constanter amavit,
Omnia de Christo per Christam cuncta locutus.

Pietas.

Virtutes alie.

Virtutes aliæ pietatem, corpus ut umbra,
Ponè sequebantur, vitæ omni labe carentis
Integritas, studium bene de quocunq; merendi,
Cumq; lepore decens gravitas, suavissima morum
Temperies, candor, placidiq; modestia vultus,
Pacis amor, labor assiduus, concordia mitis.

Morbus.

Talis MEISNERUS noster fuit. At fuit? eheu
Octavum nondum lustrum compleverat, eheu
Febrilis totos ejus calor occupat artus,
Cor pressat, diaphragma angit, vitæq; minatur.
Urbs tota in luctu est, pubes studiosa gemiscit,
In lachrymas abeunt conjunx, sobolesq; tenella.

*Mors, quæ in-
cidit in annū
Christi 1626.
ætatis XXXIX
29. Decemb.*

Sed contra morbi & mortis vim fortior ipse
Insurgit, duplices tendens ad sidera palmas,
Seq; suamq; animam Christo commēdat, eandem?
Sacris firmans epulis, in gaudia cœli
Pectore defixus toto, nonoq; Decembris
Post vicena die placidè sua lumina claudit.
Spiritus astra subit, sanctis post fata relictis
Corporis exuviis, in terris fama superstes
Perdurans totum sese diffundit in orbem.
MEISNERUM *Witteberga* habuit, vix tempore longo
Æqualem inveniet, peto falli, summe Jehovah,
Æqualemq; dari, potes omnia, nil tibi magnū est.
Hæc extrema tibi mœrens suspiria mitto
MEISNERE, huncce tibi lessum fero corde gemēte.
Hoc quale & quantum est, fraterni pignus amoris
Esse volo, cujus me nulla oblivia tangent,
Nec tuus è nostro labetur pectore vultus,
Æthereâ donec læti sociemur in arce.

*Publici luctus & fraternæ conjunctionis testificanda
causâ scripsit in Academia Jenensi*

JOHANNES GERHARDUS D.

MEISNERUS lampas Pietatis, gemma Docentum
lucida, Leucorea gloria magna Schola.

In Sopiâ humanâ & Divinâ sobrius, inq;
moribus, exemplar sobrietatis erat.

In rebus modicum sapere, & sentire modestè
de se, nôrat: id est namq; satis sapere.

En ille occubuit media in statione virili,
& vite abruptit stamina cana sue.

Cur? quia sat Sapiens, sapere haud qui gestiit unquam
plus nimio, nimium vivere nec voluit.

D. CRAMERUS D.

Hospita cum caperet nos ARX AUGUSTIOR ANNÆ,
Et dulci synodo magnus adesset HOE

(Dum legeret felix de RUTA VIRGO coronas,
Quæ dolet evulsâ jam fera fata comâ,)

Quàm præfagus eras fati, MEISNERE, futuri!

Qualis in hunc abs te fusa querela sinum!

Vix mea, dicebas, ultra se porriget ætas

Septem annos, sit flos, sit licet ipse vigor.

Usq; adeo curaq; catenatiq; labores

Conficiunt vires, lenta venena, meas.

Tres primùm cathedras, quantum potis, orno LUTHERI,

Quam Schola, quam templum, Privaq; tecta videt.

Crebra Facultatis sequor hinc Collegia nostra,

Aut ad Concilii summa senacta vocor.

Inde vel alloquio tempus furantur amici,

Aut per epistolicum labitur illud iter.

Hic sibi sexcentos solvi petit ordine casus,

Ille, quod articulis mille queratur, habet.

Hic

Annaburg. ab
Annâ Augusti
conjuge.

Magdab. Ad-
ministr. & Ele-
ctoris Saxo-
niæ conventus
amicissimus.

Hic sua Censura sinuosa volumina mittit,
Hic me tutorem postulat, ille vadem.
Cum respirandum est, se cura domestica profert,
Aut Ariadneam poscit alumnus opem.
Alter in hisloriâ, labyrinthis alter Hebrais
Hesitat; hic nummos, ille diploma petit.
Est qui nosse Locis optet Communibus uti,
Est quem dicendi pulcrior ordo juvet.
Nec satis est; Nodus varius, qua Gordius olim
Laxior ingeni dissolviendus acu,
Sive sit à sociis vafre contextus Iberis,
Seu monstrum Gallas, Belga vel Anglus alant.
Integra quin acies dentatis horrida chartis
Cum CHRISTO, arietibus disjicienda meis.
Seunos Sarmatico Photinus acinace vexet,
Seu propius juncti vulnera caeca fecent.
Deniq; Sisyphium RECTORIS volvere saxum
Cogor, & Aetneum ferre DECANUS onus.
Vix ut Olympiadem vix ut trieterida possim
Vivere, mirandamni DEUS addat opem.
Sic Tu. Sed regerens & fausta precatus, ut annis
Vel Pylum superes, talia fortè dabam:
Si tria corda tibi, dextrae centum, oraq; centum,
Si, quot sunt animi, corpore dona forent,
Sufficeres ausis: HOMO cum sis, parcius aude,
Nam NIHIL, & NIHILO si MINUS esset, HOMO est.
Aspicias ut multos perdat labor, oia multos,
O felix mediâ qui gradière viâ!
Auxius ut nimio bombyx perit orbe trimestri,
Sic HOMO, vermiculus, dum nimis instat, obit.

Nonnè

Nonnè DEUS solvi pecudes vult mole gravatas!
 Et fit in humanum durior ille genus?
 Nonnè suum semper tensum si gesserit arcum
 Luce per exiguâ Parthus inermis erit?
 Fœcundæ nimium perdunt citò robora vites;
 Istaq; luxuries arte cavenda venit.
 Naturæ mors est, NIMIUM; fit motio sensim,
 Nec fert ætatem quod requiete caret.
 O si consilium valeat JETHRONIS, & istâ
 Te succenturians copia mole levet!
 Sic ego; Sed frustra; vicit generosior ardor,
 Vicit Leucorææ gloria mosq; scholæ.
 Ac ita sollicitè paucos dum computo soles,
 De nece MEISNERI nuncia fama venit.
 O dolor! ô vulnus nullo medicabile succo,
 Fortis in ISRAEL occidit ante diem.
 Quis luet hanc culpam? damnumq; resarciet ævo?
 En sacer arguto miles Ulysse caret.
 O omen dirum! gravidas ô Numinis iras!
 En Academiam deficit alter Atlas.
 Credite MEISNERUS non quovis nascitur anno,
 Singula nec talem secula nacta virum.
 Non ita ROMA: suis quæ sufficit ocia, libros,
 Munera, collegas, ut lucra plura ferat.
 Nos apud his animis senium venit ante senectam,
 Qui bonus est, *ov* est, quem citò perdit onus.
 Ut præ continuis vix una laboribus illi
 Horula, quâ somnum, quâ capiatvè cibum.
 Quid præstare boni poteras GESNERE? quid HUNNI?
 Quid RUNGI? fineret si labor esse senes.

C

Aurea

Aurea gallinis parientibus ova favendum
Qui necat, immensas perdit avarus opes.
Sed quicquid fuerit: periit semel inclytus heros,
Infectum factum reddere nemo potest.
At nego. Non periit. Superat MEISNERUS, habentq;
Astra animos, famam secula, membra sopor.
Quot bona vix alius centum perfecit annis
Ille quater denis præstitit, ac abiit.
Sic DEUS indulgit post ardua facta quietem,
Quæ nimis ingrato rarior orbe fuit.
Sit benè. Sic cœlos animæ, sic nomina famæ,
Sic cineri genios grator adesse sacros.
At malè cum nobis actum est, hoc LUMINE cassis,
O quas hæ tenebræ damna vicesq; ferent!
O DEUS, ergo tuas supplex advolvor ad aras
Et pia communi Numina voce rogo:
Parce, PATER, terris, & justum mitte furorem,
Sit satis hoc iræ, sit satis, oro, PATRI.
Aut cape nos etiam citiori funere cœlo,
Ne mala nos pessum, quæ feret orbis, agant.
NOX, FUGA, MORS, EREBUS mundo metuenda maligno,
Sis igitur nobis LUX, VIA, VITA, SALUS.

Promotori suo & amico

*PAULUS RÖBERUS D.
aule Archiep. Magdeb.
à concionibus.*

Tristis eram, pectusq; meum pavor altus habebat,
Stabat & ad fauces aspera lingua meas,
HOPFNER I quando fidissima litera, mortis
O MEISNERE tuæ significavit iter.

Nam

Nam mecum expendi damnum irreparabile, cætus
Quod cœpit Christi, te moriente, sacer.
In templis quoties tibi dogmata dia docenda,
Promtus eras linguâ mellifluusq; tuâ.
Quum inq; Academia verbi mucrone sophistâ,
Pellendi, nunquam spes tibi demta fuit.
Hinc altos ducunt, te decedente, dolores
Cuncti, quos penes est religionis amor.
Desine summe Pater; dirum cohibeto flagellum;
Doctrina reliquos quæso tuere Duces.
Facq; diu vigeant claro qui nomine noti
Solis ad Eoas occiduasq; plagas.
BALDVINUS, MAIOR, SCHMUCKJUS, magnusq; GERHAR-
HÖPFNER, LYSERO & de genitore satis,
Fac inquam, vigeant, valeant, doceantq; legantq;
Et cudant multis commoda scripta viris!
O votum finem capiat faustumq; beatumq;
Ut sic è luctu gaudia larga fluant!

Argentina misit

JOHANNES SCHMIDIUS SS. Tb. D.
Prof. Publ. & Ecclesiastes.

Vita quid est aliud, tenuis quàm pulvis & umbra;
Utque nihil virus est, sic quoque vita nihil.
Felix cui vita est Christus, qui janua vitæ est,
Perdere quam scævâ trux sicelice nequit.
Hunc vitæ fontem monstrant sitientibus illi,
Qui gaudent Christi pascere voce gregem.
Quos si Christus amat lætum conscendere Olympum
Mundo devicto tempore quemq; suo:

C 2

Quis

Quis non gratetur meritò Victoribus istis?
 Quis non his statuât læta trophæa lubens!
 Hic labor, hic dolor est, rodentes pectora curæ:
 Illic grata quies, gaudia mille vigent.
 Hanc fidei meram est MEISNERUS nuper adeptus,
 Cum Christo æternùm vivit ovatq; suo.
 Cum veteri claudens anno labentia fata,
 Angelicos vivit nunc sine fine dies.
 Stella erat Eusebiæ cultores inter amœna,
 Leucoridisq; decus, gloria & Aonidum:
 Nunc MEISNERUS ovat cœli præfulgida stella:
 Nunc pro mortiferis cœlica sceptrâ gerit.

L. JOHANNES HÖPNERUS Prof. Lipsiæ
 ad d. Thom. Archidiacon.

*S*cilicet ad majus Nomen perducitur ille,
 Qui fuit in parvis sæpè probatus homo.
 Sæpè probatus eras, Meisnere Verende, Sophorum
 Turba: & Theologis sæpè probatus eras.
 Sæpè probatus eras, cum te Censura Senatus
 Sustulit in fascès Publica Magnificos.
 Hinc DEUS ad Summi fulgentia mœnia Cœli
 Transtulit è terris cor animumq; tuum.
 Ut, pius in terris qui dicabaris, in illâ
 Nunc vitâ Sancti nomen habere queas.
 Sed cum plena tuis meritis sit patria nostra,
 Et Germanorum vix regio ulla vacet,
 Anxietas tangit mœstorum pluvima corda,
 Quæ fleat amissum, tam meritumq; bene.
 Non tamen in video vitæ meliora beata
 Auspiciâ, ad quæ te duxit aperta Fides,

Sed

*Sed precor ut placidè recubent tua membra sub urnâ,
Et mens eterna tempora lucis agat.
Sis felix alia capiens habitacula sedis,
Et semper salve, perpetuumq; Vale.*

Ex imis perturbatis. cordis suspiriis fundebat
& festinantis. calamo adscrib.

*CHRISTIAN GILBERTUS Tb. D.
Magdeburgi ad Dd. Ulrici
& Levini P.*

MEISNERUS mundana videns tot scandala passim,
Paucâq; scripturis convenienter agi,
Ac peccare in eo Clerum superum, inferum, & omnes
Cujuscunque notæ, stemmatis atque gradus:
Consuluisse rei tam pravæ tamq; sinistrae
Cogitat ipse suo nocte dieq; loco.
Dumq; putat totam rem clave ligante regendam,
Illa ministerio restituatur, ait,
Hac sine non ulla est vivendi regula constans:
Nec mora, grande simul scribere cœptat opus.
Æger at in primo tanti moliminis ausu
Occidit heu! unâ res ea spesque cadit.
O subitum fatum! quod plangent carmina Vatum!
Atque piis decoret quisque pius lacrymis!
Orsus opus simile est, fatisq; faventibus, ARNDUS
Absolvit, sed non omnibus omne placet.
Si ratio melior, si quæ via rector ulla est,
Hanc ostende tuo, CHRISTE BENIGNE, gregi.

BARTHOL. REUSNERUS D.

SI cui debuerat durissima parcere Parca,
MEISNERO certè parcere debuerat,
 Qui nostri meritò decus admirabile seclì
 Extitit, & cuncto dignus honore fuit.
 Omnia in hoc miranda viro atq; stupenda fuerunt,
 Seu doctos calamo, seu daret ore sonos.
 Quem non Autorem studiosè evolverat ille?
 Quae non historia huic cognita, lecta, fuit?
 Quem non Theiologum cupido gustaverat ore?
 Attigerat quem non, imbiberatq; Sophum?
 Quem non Hæreticum poterat convincere dexter?
 Dogmaq; quod poterat non jugulare malum?
 Si dubitas, lege scripta modò, miraberis artem,
 Judicium, Ingenium, quin methodumq; viri.
 Miror ego hac certè, mecum & mirabitur atas
 Postera, posteritas si tamen ulla manet.
 Sed nunc ante diem, fatali absconditus urnâ,
 Vir tantis donis preeditus ille jacet.
 O sevam mortem! fata ô crudelia! nobis
 Aure suam rapiunt quæ bona cuncta diem.
 Optima nam semper fatis tolluntur iniquis,
 In Mundo immundo fex odiosa manet.
 Tecum equidem malè non agitur, Clarissime Doctòr,
 Cui mutare statum cum meliore licet.
 Letus ovas etenim jam nunc novus incola cæli,
 Exemptus mundi sordibus atq; malis.
 Deseris at miseros nos isto tempore, mille
 Quo mala circumstant, mille pericla gregem.
 Quare lugemus meritò, virtute carentes,
 Dexteritate, fide, consilioq; tuo.

Sed

*Sed quia proficitur luctu nihil atq; dolore,
Quod Christus voluit, nos quoq; velle decet.
Qui pœnas meritas clementer mitiget, atq;
Porro Ecclesiola pergat adesse sua.*

affusæ
non sine singulari *οὐ ταθείας* significatione
à

*M. CHRISTOPHORO LAURENTIO,
Sereniss. Dn. Electori Saxonie à con-
cionibus anticus.*

RECTOR-Theologus moritur, sed percipit illud
Corde suo nullus, nullus & ingeminat.
Omen non subsit? subsit mutatio magna
• Nonnè, quòd annò Unus Rector & Alter obit?
Sed benè Cœlicolæ MEISNERO: sat benè, saltem
Si nobis adsit gratia sola DEI.
Gratia tanta DEI, post vulnera tanta, remonstret
Nobis auxilium, Theologumq; PAREM!
GOTTFRIDUS Reuter J. U. D.
& Prof. Publ.

IN te alius amissum aliud, MEISNERE, dolendi
Fas esto; nec ego hoc tantum doleo, quod amicum,
Cui res audacter magnas parvasq; jocumq;
Eloquerer, tecum amisi: verum ista fatigat
Me cura imprimis, PRAXIS CHRISTIANA fidelem,
Eheu! quod tecum amisit Pietasq; Patronum.
Hoc etenim magno & raro conamine agebas,
Ut rursus Pietas, Virtus gratissima cœlo,
Exfereret Caput, & malefacta sepulta jacerent.
Audissent ex Te, vitam si Fata dedissent,

Cbri-

Cbristo sacrari, quod non minus exulet Aulâ
Cœlestis Regni, falsi seſſator & autor
Dogmatis, ac summum blaſpbemo qui impetit ore
Numen, turpe nefas! fœdôq; libidinis aſtu
Flagrat, & humano crudelis ſanguine dextram
Polluit, aut palmam potando ventris Alumnus
Quærit, vel lucris inbiat, ſeq; ipſe ſacellum
Mammonæ ponens, viduas miſerosq; pupillos
Opprimit, aut ſocios deludit fraude doloq;
Has ſclerum peſtes, MEISNERE, à gente volebas
Arceri Cbristo devotâ, non minus atq;
Hæreſin, aut Sanctam diſrumpens Schiſma quietem.
Sic etenim rebare animo, ſic mente putabas
Egregiâ, non eſſe ſatis, bene ſcire, ſalutem
Si quid ad aternam faciat, niſi congrua facta
Accedant, rectamq; fidem pia vita ſequatur.
Non res tam facilis Cbriftiani invadere nomen,
Quàm vulgò cenſent nimirum ſibi credula corda,
Dogmate que diſtant, non vitâ à gente prophanâ.
Principio noris, que ſint faciendâ, deinde
Que fuerint modò nota, patres. quò noſcere tantum,
Niſi facias? ſatius fuerat, neſcire. benignè
Plectitur ignorans Domini ſacra juffa; ſed ille,
Qui novit, temerè illa tamen contempta relinquit,
Ulterius turgentis Heri bis ſentiet iras.
Vis Sacramenti noſtri cognoscere ſummam?
Diſce Deum, poſt Crede, debinc imitare. ſolutum
Hæc tria quiſquis eat, nunquam Cbriftianus haberi,
Aut dignus veniet promiſſi culminis bæres.
Sed bene ſperandum. Nam ſi præſaga fuit Mens
Et vox jam morituri, incendet zelus amoris

Divini

Divini heroum peccus, quod se igneum in hostes
Adversos, tetrumq; scelus vitiumq; nefandum
Conjiciens pulchris Pietatem vindicet armis.

FIAT ô! aeternum sed Tu, MEISNERE, Valet.

DANIEL SENNERTUS D.
Facult. Medica Prof. & Senior.

MEISNERUM tenuit viridi splendore Smarag-
Leucoris anello Theiosophia suo. (dum,
Cominus è Divæ digitis, atque eminus ille
Fundebat nitidum per thola sacra jubar.
Mutuò at accepit saltim! Gemmarius illum
Condidit in thecam rursus ut ipse suam,
Festinasse putant Fatum: Nam deterit usus
Si pretiosa citò, sustulit ergò citò.

Seren. Elect. Sax. Secretarius

JOHANNES SEUSSIVS F.

Vix quater admordit sibi caudam Aegyptius Anguis,
Zodiaci toties SOLq; relegit iter;
Edeni quando MEISNERUS Lusciniæ HORTI,
Unica Theiologas Lusciniæ inter AVES;
Divinum CARMEN NOË super edidit ARCA,
Quiq; forent Cherubim, qui Seraphimq; forent;
Non tulit ingratis; Dum tristibus omnia bellis
Nunc collisa crepant, totaq; terra tremat;
Dira lues passim vacuis grassatur in agris;
Indignam PIETAS pulsa reliquit humum;

Typis impres-
sus aureolus
iste libellus
Vitebergæ
Anno 1622.

D

JOVA,

JOVA, Virum Sanctum tantis nunc totq; periclis,
 Que terris instant, precipiamus, ait;
 Ex templo Cherubim & Seraphim mandata capeffunt,
 Ad nutum DOMINI turba parata sui;
 Purpureisq; alis neclentes orbibus orbes
 MEISNERUM cœli tecta sub alta vebunt:
 Hic ubi, sexcentis sudoribus exanclatis,
 Intuitu fruitur, colloquioq; DEI.
 Lacrimulas age mœsta parens, pia, desine, CONIUNX!
 Tam bene si VOBIS, quis lacrimare velit?

Θεολόγων ἀστὴρ ἐν νεφέλαισιν
 ἐνί,

Mortalitatē & fragilitatē
 humanæ memor;

Homulli quanti sumus cum recogito!
 mœrens posui Dresda

CHRISTIANUS ANESORGIUS J. U. D.

PLorat Relligio, plangunt verumque, Fidesque,
 Misnica luget humus: Teutona luget humus.
 Christiadam cecidit quia propugnator acutus
 MEISNERUS, nostræ spesq; nitorq; Scholæ.
 Ah! cecidit, miserum, CHRISTI-CONTRARIUS ille,
 Dum vastat cœtum, & turbat ovile DEI.
 Quis non ploraret? quem non dolor iste moveret?
 Hostis adest rabidus, dum vigil, ecce, cadit.
 Posteritas flebit, nî tu firmaveris IPSE
 CHRISTE tuum montem, vel dabis huic si-
 miles

CHRISTE

CHRISTE tuum populum defende, & pascua verbi
Conserua, ac tandem respice & ipse veni.

Ex intimo dolore super beato abitu Praeceptoris
sui desideratissimi, optimeq; meriti
f.

M. FRIDERICUS KORN MANNUS
Practicae Phil. Prof. Publ. & b. t. Collegii
Phil. Decanus.

PERpetua est homini Ratio Vita atq; Laborum;
Qua fracta finem sepius anticipat.

Sic MEISNERE Tibi solito duplare labores
Duplum Spirituum, & Vita per te media.

Perplacere Tibi docti hi Sanctiq; labores,
Christicolis grati, noxii at Hereticis.

Sed bene pugnatum est; citior Cursusq; peractus;
Pura retenta Fides; Conscia mensq; boni.

Post exantlatos dormis nunc ergo Labores
Aeterni expectans premia summa patris.

Semper Honos, Nomenq; Tuum, Laudesq; manento,
Succedatq; alius par Tibi, parq; Schole.

AMBROSIUS RHODIUS D.

DEmirata fuit MEISNERI cuncta labores
Misnia, Saxonie, Silesia, Austriaca,

Teutonis ora omnis, Galli, Sveciq; Daniq;
Cumq; Caledoniis, Anglia, Pannonia.

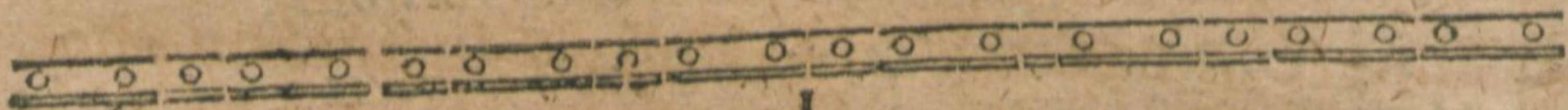
Invida Parca, hominum res nescia ferre secundas,
Vidit, & indoluit; furripuitq; Virum.

D 2

Ergo

Ergò spe citius surreptum cuncta dolebit
Misnia, Saxonie, Silesia, Austriaca,
Teutonis ora omnis, Galli, Sveciq; Daniq;
Cumq; Caledoniis, Anglia, Pannonia.
Sed bene habet. Vivum nobis monumenta reponunt,
Quæ livens Atropos nulla abolere valet.
Pars etiam melior, Cœlesti in culmine, CHRISTI
Aspectu fruitur colloquioq; sui.

M. ERASMUS SCHMIDT
Græc. & Math. Prof. Witteb.

I.

Dum se MEISNERUS mortalibus exsistit umbris,
Sol spargit radio lucidiore diem,
Atq; sedens curru volitante per astra triumphat,
Quod jacet obfuscans lumina luce sua.
Sed frustra: in cœlis splendebit lumine tali,
Præ quo lux rutili nox mera Solis erit.

II.

Ingeminas risus petulanti splene Suita,
Quod mors Meisnerum sustulit ante diem.
Scripta dicata tibi Meisneri, queso, refuta,
Et mihi dic, qualis risus in ore tuo?
Splēn ridere facit, splēnem purgato libello,
Quo stultas flammæ Purgat, & astra petit:
Dispeream, si non risus in flumina fletus
Ibunt, & cunctis fabula, risus, eris.

Memoriæ
Amici sui veteris & fratris conjunctis.

f.

M. ABRAH. GENSREFFIUS P. L.
Superintend. Friberg.

Clau-

Clausula præteriti quàm valdè flebilis anni!
MEISNERUS summum clausit in orbe diem.
 Introitusq; novi proh quàm lacrymabilis anni!
MEISNERI cineres contumulantur humo.
 Fama meas nunquam turbavit acerbior aures,
MEISNERI quàm quæ nuncia mortis erat.
 Quis dabit his oculis lacrymarum flumina, flere
 Quæis possim damnum, Leucoris orba, tuum?
 Quàm tibi dira lues, quàm militis impetus ingens,
 Dura flagella **D**EI, plurima damna dedit.
 Funere **M**EISNERI verùm vix durius, uno hoc
 Intulit omne malum vindicis ira **D**EI,
 Quando **D**EUS pietate viros, probitate verendos
 Evocat hinc, nisi nil turba profana manet.
 Turba insana suis sceleratis moribus iram
 Accelerans iusti iudicis, atque necem.
 Imber adest, rapidæ volitant super æthera nubes,
 Tritica pura legit provida cura **D**EI.
 Infelix lolium, paleæ rapiuntur inanes,
 Tanti causa mali, ceu rapit amnis aquas.
MEISNERI sancti manes super astra locati,
 Omnibus erepti nubibus atque malis,
 Salvete, ô iterum atque iterum salvete; quid ultra?
 Vos manet alma quies, nos lacrymosa dies.
 Gaudia vos cingunt cœli, nos fulmina belli,
 Vobis nulla fames, nos rapit atra lues.
 Singula ferre jubet peccati pœna, manerent
 Saltem dona tui divitis ingenii.
 Heu mihi, thesaurum **M**EISNERI funere quantum
 Amisit studiis turba dicata sacris!

Ut vidit, stupuit verborum pondera Esavi
Et rerum suboles, Calva cohors tremuit.
Qualis quantus erat MEISNERUS, scripta loquuntur
Edita, ab exsequiis fama loquetur anus.
Qualis quantus eris MEISNERE, videbimus olim,
Præco ubi justitiæ splendida ut astra micat.
Nullus in hisce fuit terris mihi carior alter,
Intemerata fides gluten amoris erat.
Te moriente meæ moritur pars maxima vitæ,
Te sine triste mihi vivere, dulce mori.
O utinam suprema dies nos jungat olympo,
Sitq; hodierna dies, illa suprema quies!
Remigio alarum si possem ascendere cælum,
Ah mea jamdudum mens tibi juncta foret.
Perdus & pernox precor, ut cum venerit hora,
MEISNERI calleni præpete calce teram.
Appositis lateri cœlestia cantica psallam
Ipsius, angelico mistus adusque choro.

Ad fini meritissimo; desideratissimo.

*Piæ ac debitæ supplicis devotæ
f.*

*M. GEORGIUS THAUT P. & Superatt.
Hertzbergensis.*

DA, pedem ubi figam; & terrarum fixa movebo,
Ajebat Archimedes ille maximus.
MEISNERO da saxa, atq; bis unam omnibus aurem:
Rupes moveri saxaq; ipsa videris.
At tantum tamen ingenium tamq; ignea lingua
Nihil movere fata quidvit obvia,

Et

*Et non ad quævis stupeas momenta, moriri
Tantum Deorum qui vides interpretem!
Præceptoris ac patris
memoriæ P.*

*M. JEREM. SPIEGELIUS,
Præpos. & Superint. Kemberg.*

*D*UM MEISNERUS obit divinæ mentis & artis
DOCTOR, tristis ego hos ingemino gemitus:
MISNIA Theologum-MEISNERUM protulit: ô si
TANTUM etiam reddat MISNIA THEOLOGUM!

*M. JOHAN. Schneider
P. & S. Bitterf.*

*T*E quoque, trux Lachesis, Pietas Meisneria, tollit,
Et condit gelidâ triste cadaver humo.

*Non tibi fortuna dotes, nec propria virtus,
Nec vis ingenii prodigiosa tui:*

*Nec permagnus honor Superum tibi munere partus,
Nec sollers sanctæ religionis opus:*

*Nec Witeberga tuis studiis celebrata, nec ingens
Candor, & in niveo pectore pura fides*

*Eumenides potuere Deas placare, benignâ
Ulteriùs traherent ut tua fila manu.*

*Scilicet bis Fati nos ferreus illigat ordo,
Occupet ut tandem gaudia vestra dolor;*

*Et mors excipiat vitam: decedimus omnes.
Non aliâ nati conditione sumus.*

*JOHANNES AVENARIUS,
Orat. Prof. Publ.*

EPITA-

EPITAPHIUM.

HAc conditus sub mole marmoris dormit
MEISNERUS ille, cujus indolem raram,
Et tot beatas mentis igneæ dotes
Sat nequit hæctenus universa mirari,
Et nunc satis dolere civitas CHRISTI.

Quid præstiturum deputes senem ac canum?
Primâ juventâ penè vicerat canos.

AD DEFUNCTUM.

DA veniam, MEISNERE, tuas quod carmine digno
Celebrare laudes, quod decebat, negligo:
Et tantum tumulum amplector tacitusq; madensq;.
Est ille parvus, qui dolor loqui potest.

AUGUSTUS BUCHNERUS.

*R*es nulli obscura est nostra nec vocis egebit
Auspicio infauso fatisq; urgentibus anno
Lumina tanta Virûm Doctorum funere acerbo
Mersa urbes luctu magno implevisse piorum.
O MEISNERE ingens famâ imò ingentior omni
Eloquio quantis cælo te laudibus equem?
Luminibus dictis non ausim te annumerare;
Præponendus eris cunctis. Si in corpore Mundi
Solem ipsum obscuratum reddit, Amicitiam qui
Tollit, quod statuit Cicero, inter Lumina tanta
Sol MEISNERUS erat: quam tristis Luminis almi
Solis jactura est Mundo, tam semper acerba

MEIS-

*MEISNERI est & erit facies tristissima mortis
Omnibus, in CHRISTO qui verum Numen adorant.*

M. REINHOLDUS FRANCKENBERG. P.P.

MEISNERI mortem gemitus planctusq; sequuntur:
Et præter gemitus nil ego ferre queo.
Non aliquis cecidit densi de fece popelli,
Sed rarum Eusebiæ Pieridumq; decus.
Ergo haud immeritò geminus, Dominumq; preca-
Ut det defuncto mollia fata viro, (mur,
Substituaturq; alium, per quem Respublica Christi
Crescat, & æterni Patris alatur honor.

*In memoriam optimi affinis στυπαθείας
ergò apponebam*

SIGISMUNDUS SCHERERTZ
Pastor ad D. Lamperti Luneburgi.

Humani ingenii miraculum, gloria gentis
Misniacæ, mellis gratia Nestorei,
Sidus Leucoridum, sacri decus Ordinis ingens,
MEISNERIUS, metam terminat occidentem,
Cum Thomea dies, monacho festiva Britanno,
(Atra dies!) metam terminat anniculam.
O factum malè! pressa-nimis sic Christias ingens
Perdidit heu Lumen! perdidit heu Columen!
Omnia contulerat Natura huic Gratia soli,
Singula quæ multis spargere parca solet.
Nec malè contulerat, siquidem sub flore virili
Edidit ingenii mira reperta sui:

E

Omnia

Omnia mira; tamen parva huic visa omnia, ni se
Atque in se superet spesq; minasq; suas,
Scilicet innumera & multum - majora minatus:
Sed spes innumeras perdidit una Febris!
O factum malè! pressa - nimis sic Christias ingens
Perdidit heu Lumen! perdidit heu Columen!.

Lugens Præcept. suum f.

M. JOHAN. LUCIUS Dresd.
Eccles. patriæ Diac.

Invictus qui semper erat dum vita manebat
MEISNERUS victus robore Mortis obit.
Quem nequiritelum rationis figere CALVI,
Fulmina nec sævi sæva necare PAPÆ:
Pestis erat vivus MEISNERUS, pestis eritq;
CALVINI, pestis, mortuus atque PAPÆ:
Vita fugax periit, vivit sed gloria Scriptis
Parta, jacet gladio victus uterq; DEI.
Credo MEISNERI victus lætabitur Hostis
Morte: sed infernum nî resipiscet, adit.

G. Fabricii.

M. JOHANN. ANDRÆ WALDTER
Hermundurus P. L. & p. t. Past. ad radices
montis Vulturini.

Ergo ideo dulces adspexi luminis oras
Hactenus? Ergo ideo vita relicta mihi,
Ut MEISNERE, decus nostrum, te cernerem ademtum?
Extincto premerem ut os oculosq; tibi?

O me

O me infelicem! ô damnum irreparabile! tecum
Christiani interit gloria spesq; gregis.
Tu super astra quidem felix liberq; malorum
Æternâ radias sidus in arce poli:
Nos autem miseros ex omni parte pericla
Versantur, crepera circumaguntq; vices.
Quas porro exsuperare quis ô monstrabit amicè?
Tu bone, Dux noster: tu bone, Doctor eras.
At tu CHRISTE DEUS reliquas servare columnas
Queis res Ecclesia nititur, esto memor.
Sic tibi devoto psallemus pectore grates,
Perpetuum & nobis laus tua carmen erit.

Scriptum à

M. MICHAELE BLUMIO Ecclesie
Witteb. p. t. Diatono, nunc autem vocato
Pastore & Superintendente
Beltzigensi.

Non morum integritas, pietas, doctrinaq; rara
Indomitæ possunt tollere jura necis:
Non pretio cedit, precibus non flectitur ullis,
Omnes sic tandem sub sua jura rapit.
Exemplum poscis? testatur proh dolor Urna
MEISNERI, monstrans hunc obiisse Virum,
Quem pietas, sincera fides, doctrinaq; multa
Commendat; nunc ast cuncta sepulta jacent.
Antehac SCHALLERUM Rectorem morte solutum,
Heu nunc MEISNERUM tristia fata vocant.
Quid mala fata velint, quid nobis dira minentur,
Incertum est: Certum sed tamen omen habet:

E 2

Scili-

Scilicet ob nostra est iratus crimina Jhova,
Hinc quoque permittit tristia quæq; Deus.
Quapropter plorat meritò studiosa juvenus,
Plangunt & Cives, templa scholæq; dolent.
O cives cives instate precatibus usque,
Ne simul Antistes occidat ante diem
At tu quid ploras ô dilectissima Conjux
MEISNERI? lacrymas desine quæso tuas
Non periit tuus ille, æternum vivit in ævum,
Vivit, & æternæ gaudia pacis agit.
Si corpus datur in cinerem, si membra liquescunt
Attamen in terris fama perennis erit.

Hoc cum dolore apponebat

*M. AUGUSTUS Fleischhauer
Ecclesie Witteb. Diaconus.*

Cur trepidas pectus! cur plorant Lumina planctus!
Cur adeò mæstos fundis ab ore sonos!
Ab quid! Parcaminus parca, beu Parca, invida Parca,
Cordibus ex nostris sustulit, ecce, Decus!
Foribus ex nostris sacratis nobile Lumen,
Ex Catbedra Sidus sustulit, ecce, micans!
MEISNERUM nostrum Eusebies Pacisq; columnam
Ex medio nostrum sustulit, ecce dolor!
O Decus! ô Facies! ô Nobile Sidus in oris
Leucoreis! Studij ô prora salusq; pij!
Si doleo Pectus Diâ virtute politum;
Fuscat pupillas lacrima larga meas.
Si specto Ingenium pranobile, Dona q; mira;
Solvor in angores mæstitiasq; graves.

O Pie-

O Pietas! Probitas! ô Nobilitas! Bonitasq;
Non poteras stimulo tollere Mortis onus?
Non poteras. sed quid! Domini vindicta volebat
Sic trahere in pœnas pectora cœca suas.
Hæc trutinæ Boni, defletq; crimina vestra:
Intentat nobis Tristia plura DEUS.

Sic ex dolore ingemiscebat
M. EUSEBIUS BOHEMUS
Eccles. Witteb. Diaconus.

Quantum eheu fecit Christiana Ecclesia damni
MEISNERO, in primis despoliata suo.
Sed DEUS ut placuit dedit, abstulit, is benedictus
Omnibus in factis, seu hoc agat, illud agat.

M. CHRISTIANUS Grefenthal.

BALTHASAR MEISNERUS.

ὁ μακαρίτης καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις (elis. asp.)

ἀναγραμματοζόμῳ:

MIRA SALUS, TER BEANS.

Infero eadem operâ ex ore Φιλανθρώπου Servatoris
meritissimo Ipsius Symbolo Matth. 5. v. 5.

BEATI MITES!

Literis utriusq; nominis sui initialibus à B. nostro applicato,
quo uti in vivis (prout natura mitis erat) delectabatur, ita nunc
(Praxi utriusq; adhibito) beatus perfruitur!

ἐξηγήσις.

Nulla salus terris, cœlum te posco salutem,
Hic ubi MIRA SALUS, & sine fine quies.

E 3

MIRA

MIRA SALUS, & vera salus, quæ sorte beatâ
 Vivificat mentes lætificatq; pias.
 Vera salus, æterna salus, quâ Trinus & Unus
 Electorum animas TERq; quaterq; BEAT!
 Excipit hæc *mites mitissimus* ipse Redemptor,
 Quo nihil altitonans *mitius* æther habet.
 Salve sancta salus, JESU *mitissime* salve!
 (Terra vale) salve ter mihi sancta salus!
 Angelici salvete chori, salvete redempti,
 O cœlum salve Patria vera mihi!
 Perpetuâ mecum hæc *mites* in pace quiescunt,
 Hæc ubi MIRA SALUS, TER sine fine BEANS!
 Æternâ mecum hæc habitant in luce BEATI
 MITES, vera salus quos super astra beat!

τῶ μὲν μακαρίτη χαίροντι συγχαίρων, τοῖς
 δὲ παχέσιν ἐκ τῶν ἀλάγχων
 συμπάγων

M. JOHANNES SEGERUS P. L. C.
 Scholæ opid. Witteb. Rector.

I.

ERgo etiam *sevis* MEISNERUS succubat umbris,
 Ut cumulet patriæ tristia damna sua.
 Omen habet magnum. Verùm pietasq; fidesq;
 Undiq; demoritur, debuit ergo mori.
 Felix qui patriæ moribunde morte parentat,
 Commoriensq; suo funere justa facit.

II.

REctor magnificus MEISNERUS mortuus, unâ
 Theiologia jacet, Philosophia jacet.

M. CHRISTIANUS GVEINZIUS.

MEIS

MEISNERUS, decus entheum, Lycaei
quando in nomina magna & invidendas
fasces vectus erat probâ senatus
censurâ benefactum! ubique ovantes
dicebant. Etenim Regentis ille
gestabat vice tertiâ tiaram,
personam dubio absq; non minori
quàm quondam studio fideq; tantam
acturus. Sed ubi tyranna Morta
nuper sustulit heu! gravi peremtum
morbo, acri Viteberga debitoque
& luctu & querimoniâ repletur.
Nam qui vir fuit, imbibit tot annis:
Et Rectore bono graviq; Mysta
privata est. Quis (ita inquiet dolenter)
legum jura feret, licentiamq;
compescet gregis? aut rudem popellum
quis momenta salutis edocebit
posthac? Quis Cathedræ arce stans juventam
præceptis docilem imbuet sacratis,
ne vel traditio, vel umbra mentis,
vel præposterus impiusque zelus
pro dio obtineatq; stetq; vero?
Quis felicius obstupente turbâ
bellabit Domini DEIq; bella
non stricto gladio, stylo at libroq;
& diviniloquo ore bella gesta?
Quisnam audentior agmen impiorum
contrâ ibit, vitium scelusq; tetrum,
& quicquid pietatis arcem in istis

mundi

mundi fecibus improbo ausu ab imo
vult fundamine subrutam, deinceps
impugnabit? ò ingemiscis alma
Wittemberga, simulq; & has & istas
voces edis! Et ut tuo Regente
cui par vel similis fiet, carere
cogaris, rigidum subire fatum
hac ætate virum dolere censes
esse æquum, ignea quâ suo vigore
mens gaudebat & optimo virile
Corpus flore superbiebat isto.
A quo, quod caput, ut datum frui aurâ,
salvans Relligio fide & decenti
Zelo, ulli quibus haud fuit secundus,
sarta & tecta retenta & aucta sanis
res Christjana sonis & entheatis
scriptis omnigenis, vehit perennis
quæ nunc fama, dein, nisi obstitisset
fatum immite, citum, magè amplianda.
Nam non egregiæ subindicabant
incerto hætenus exitu minæq;
& spes factaq; singularitatem
sanctæ mentis & indolis beatæ
svadæ & iudicii valentis usum
testata; insuper aureæ sacræq;
voces, multa quibus notabat ipse
uno deficere alteroq; nostrâ
tempestate statu, refarcienda
vindex ne ira Dei opprimat nocentes
erexere satisq; corda, spemque
fecere indubiam, auspicante CHRISTO,

majo-

majorem fore Christianitatem.
Sic quondam nemus una brachia arbor
diffundens gravibus sat undiquaque
ramis, flamine sive eam sinistro
pulsans incubuit nocenter Eurus,
seu damnosa nimis tacente peste
promovit caries edens ruinam
subter; Concidit, impetu remugit
mox rus omne, tonatq; sylva passim.
Accurrunt stupidi, arborisq; gratam
umbram, deciduaq; copia usum
lugent ruricolæ, genusq; & ora
profusis lacrymis sua irrigantes
damnum triste gemunt, suum, propinqui
& damnum nemoris. Quid ipse dicam?
Quo gestu aspiciamvé funus istud?
nam sat publica damna flere dignè
non possum. Patris olim erat verendi
MEISNERUS loco, & æquioris una
sortis vis medians. ô acriori
Lectu excarnificarier, querelis
& me hinc exanimarier stas, non
mirum esset! quid agam? potest citatas
fati alas hominum nec ullus unquam
tardare: Evocat atque herus fidelem
supremus citius loco ministrum
non rarò: Insuper hinc abire cunctos
& calcare semel tenebricosam
mortis indomitæ viam neesse est.
Olim ergò hocce die, beate Doctor,
Natales tibi gratulatus ut sum

F,

invi-

invitus (fateor) modò perempto
fati lege, inamœnus hisco triste
carmen, vivere quem sit æquum & optem.
Verè scilicet est putandum: in Orbe
qui vixit benè, plurimosq; Cœlo
doctrinâ interfit, diem ille obibit
Supremum placidè & piè, resurget,
instar Lampadis & micabit olim,
quando vivificans tuba audietur.

*Affini, Præceptori ac Promotori
desideratiss.*

f.

*M. JOHAN. PERSON
Rochlic.-Misenicus.*

MEISNERUM magnum vita liquisse tumultus,
ante diem defunctum, ævi florentibus annis,
Gens studiosa gemens humectas flumine vultum
tristior: atq; decora tuis jam pectora palmis
tundis! Rectè. Dignus enim qui Nestoris ævo
nunc obiit! Perfecto clarus honore cathedra,
suavidicus linguâ, dextrâ calamoq; celebris,
Consilio prudens, constans factisq; fideq;
ingenio summus, mihi quoq; mente quietus,
ac pietate gravis sanctâ, meritisq; benignus
vixit MEISNERUS tumuli nunc occubat umbris
Mortuus, heu! rapuit Lachesis quem funere acerbo!
Quid tamen in longos animum diffundere questus

adju-

adjuvat? Hoc voluit Dominus vitæ, necisq̄:
Et stat bonos vivax, virtus expersq̄, sepulchri.

Magnific. & Reverend. Dn. D. MEISNERUM
hospitem honoratissimum fauto-
rem optimum lugens

f.

Johannes Caspar Großgebaur.

HEU quæ tristitiæ surgunt in pectore nubes
Mittentes gelidis flumina mœsta genis!
Dum calamum querelū, scripturus nœniam, adapto,
Cumq; meis lachrymis talia verba cano.
O Mors crudelis, vivorum sæve tyranne!
Cur non tam magnis parcis in orbe viris?
Ut MEISNERUS erat, longo dignissimus ævo,
Quem furtiva manus nunc tua surripuit!
Ah dolor & damnum supra omne, quod est dolor in-
gens
Et damnum, talem tam citò obire virum.
Cujus Symbolum erat, (res multis rara!) BEATI
MITES, quod gessit nomine, corde, animo.
Nec tamen hic contingit EI possessio terræ
Longa satis, Christi ceu bona verba sonant.
Causa fuit, dubio, credo, sine, *terra maligna*,
Quæ non digna, BONUM longius HOCCE ferat.
BALTHASARI MEISNERO etenim vix alter erit par,
Summis mansueti dotibus ingenii.
Quem timuit Calvus, Photinus, Papa superbus,
Nec non fallaci mente Sophista malus:

F 2

Dum

Dum pro cœlesti Vero Verboq; JEHOVÆ,
 Contra illos VICTOR prælia multa tulit.
 Nec potuere aliquid, cunctis & viribus omnes,
 Quo possent E J U S vincere scripta, suis.
 At Mors Scriptoris destruxit pectora tanti!
 Nunc saltem ut vivant scripta relicta solo;
 Ille polo vivat, æternos atque triumphos
 Illic concelebret Conspiciatq; Deum,
 Pro cuius VERBO pugnavit fortiter armis
 Scripturæ & sanâ cum ratione satis.
 Quos inter lachrymæ nunc sunt, quoq; pectore tristi
 Me sisto, & meritò publica damna fleo.
 Nam Velut in cœlis MEISNERUS jubilat EVAX!
 Eheu sic resonat pectore triste mihi.

Mœstissimus cognatus adposuit

*M. CHRISTOPHORUS BIENERUS,
 p. t. Reverendiss. Magnif. & Nobiliss.
 Dn. D. Hoën ab Hoënegg à Pædagogia.*

Dum sumus in mundo, non mundi vivimus, & nos,
 Quæ nos è mundo subtrahet, hora latet.
 Quando itaq; incauti ingredimur, procul esse putantes,
 Ecce tamen subito mors inopina venit.
 Exemplo MEISNERUS adest (vox faucibus haret)
 Qui extitit antique religionis Apex.
 Occidit: heu fatum infelix & flebile! tantum
 Sic parcam nobis eripuisse decus:
 Jovæq; quem clarum scepro & diademate reddit,
 Splendida mors turpi nomina labe notat

Interea

*Interea in terris ejus bona fama tuetur;
Lucrum est, si quando sic abÿsse licet.
Ast, metus est, ne quando erit, ut commota procellis,
Altis vorticibus subruat unda ratem:
Ni Deus & ventis & aquis injectet habenas,
(Quod precor,) ut servet Pastor ovile suum?*

*Summæ observantiæ & contestandæ debitæ con-
dolentiæ gratiâ, Dn. Præceptori ac
Avunculo suo desideratissimo,
in luctu ponebat*

M. BALTHASAR BALDUINUS.

I.

Lugete ô Cives Academiæ & Urbis & Orbis,
Cunctis lugendi longè justissima caussa est,
Et cujus dignis lacrimis haut sufficit Albis,
Tota oculos ineat licet, & rursus effluat inde:
MEISNERUS vestrum communis gloria obivit.
Sat dixi: Vobis sunt cœtera cognita abundè.

Hei mihi quantus erat, quàm non præclarior alter,
Quotquot in hoc vasto radiis Sol calfacit orbe.

THEIOLOGUM taceo, loquitur vastissima moles
Scriptorum, emisit Juvenis quæ cura Viriq;
In quibus & Gravitas rerum atque Oratio plana,
Judiciumq; inter sese certare videntur.
Impia Photini suboles, Romanaq; turba,
Et Calvinisequæ senserunt fulmina Linguae:
Quorum terror erat, vires prostravit & arma,
Arma, quibus summi oppugnârunt castra JEHOVÆ.
Suggestum & Cathedram quando conscenderat,
omnes

F 3

Mirè

Mirè permovit Vox nectare dulcior omni.
SUADA, velut propriè, labiis atque ore resedit:
Et fari potuit, quidquid modò novit Hebræus,
Quidquid & Ausonius, quidquid docuère Pelasgi.

Quid SOPHIEN memorem? Sophie fuit ipsa, nec
MEISNERO Nostro præcessit acumine Mentis, (ullus
Majus *Natura Miraclo* erat Is Miraclum.

Ambigis? inspicias Studio quæ fecit utroque.

Te quoque Diva nequit mea Musa filere POESIS,
Quam sic excoluit, veluti vix unus & alter.

Ludus erat doctos Elegos componere; ludus
Heroo versu divinum æquare Maronem.

Rara avis est DOMINI Mystes idemq; Poëta;

Rara avis, & nunquam aut rarò unà sede locantur.

At talis MEISNERUS erat: dubiamq; juventâ
Priscorum Vatum palmam jam reddidit olim.

Talis & ipse fuit, heu non *est* dicere posse!

Vatès MENTZERUS clarum Germanidos oræ
Nec sat laudandum sidus Livore fatente.

Non minor Hoc, Laurum circū sua tempora gestans
FRIDRICUS BALDVIN toto celeberrimus orbe;

Quiq; docet JENÆ summa cum laude GERHARDUS;

Deniq; RÖBERUS Hallensi Præsul in Aula,

Quem WITBERGA suum Doctorem læta salutat:

Omnes Theiologi summi, summiq; Poëtæ.

Sermo fuit semper de miti corde profectus
Mitis, & hinc proprium sibi legit Symbolon istud,
Quo *Mites Σωμῆ* pronunciat esse *Beatos*.

Fervens in DOMINUM Pietas, gratiq; Lepores,
Mixti cum Gravitate tamen, quin enthea Virtus,
Mens etiam prudens in cunctis rebus agendis,

Et

Et promptum studium bene de quocunq; merendi:
Hæc & plura hujus generis tam nota cuivis,
Ut nil requirant nostræ præconia linguæ.

DRESDA Tibi æternæ laudes debentur honorque,
Et grates hilari cantabunt voce nepotes,
Tu tu MEISNERUM felici Sole tulisti,
Te tantum Lumen terris genuisse juvabit:
Gramina dum tellus, dum pisces æquor habebit,
MEISNERU Stua, Tu MEISNERI fama manebis.

Num dicendū etiam, fuerit quæ & quāta minatus?
Dicendum: veluti magnum tentasse LUTHERUM,
Orbem Christianum vitiis purgare nefandis,
Inde THEORIÆ discentum corda parare
Promptius; hinc alia à PRAXI Nos multa docere.

Nonne vides, ut Nostra liget Clavem ipsa Ligantē
Turba? Velut coram Populo delicta fatetur
Nemo? Vides Vitam? scelere atq; lubricine plena est
Vita. Vides? ah quæso vide nec lumina claude,
Mystarum ut numero numerus sat magnus habere
Vix queat, unde suos & se sustentet honestè.
Nonne vides, multos ruri non Artibus esse
Affixos magis; & libros, heu turpe! jacere,
Ut jacet id, vili quod longè vilius algâ est.

Quid dicam, secli Natos & nomen habere
Et rem Clerorum: sed Clerum nomine tantum:
Contrà quàm Pietas nostrum decrevit avorum,
Res simul & nomen Clero sapienter adornans.
Nonne vides, quàm dira in nos grex evomat ore
Hæreticum? haut *Scriptum* est, quod cunctis sufficit

unum:
Undiq; perfecto est expers Studiosus & ipse.

Majori

Majori zelo quoque posset quærier atque
Si D O M I N U S dederit, verti pagana caterva:
Sæpius inque unum Sacer Ordo coire, probare
Quò valeant inter se controversa Salutis.
Nonne vides, sicut pueri discrimine nullo
Ludo obtrudantur? quàm sit sæpe aptior hastæ
Aut crepidæ, vitam Studiis qui mancipat omnem:
Pòst sine iudicio hoc non arripit, arripit istud,
Inscius an fructum res sit latura dolumve
Quin vix discipulis quisquam succurrit egenis:
His angusta nimis quoque sunt Habitacla tributa.
Orphanus inde miser queritur sibi dona negari:
Cui mox orba Viro linguâ se junget eâdem.

Jam mihi cerne Forû, Mundi quoq; cœtera nosce,
Hei mihi, quàm Virtus est corvo rarior albo:
Hei mihi, quàm Vitio nihil est communius orbe:
Non si sint centum mihi linguæ, cuncta referrem:
Heu ubi prisca fides? ubi fas? ubi jura, dolensq;
Vicini casus pectus relevansq; reapse.
Heu ubi sincera est nostri dilectio Fratris:
Eheu quàm pænè est res hæc incognita cunctis.

Ergo quùm vidit Noster M E I S N E R U S, in illas
Prorupit voces: *Non sic pia pectora, Non sic.*
Et voluit totus rebus succurrere lapsis,
Hinc mala, quæ cunctos maculant, avertere cuncta;
At bona, quæ cuncti desuere, inducere cuncta,
Aurea sic nobis *purgando* reddere secla.

Sed Mors invidit: quid Mors? punivit J H O V A,
Nec nos perversos tanto dignatus honore est.
Ingrati accipimus quidquid benefecit ab alto
A L T U S, nec vitam corde emendamus iniquam.

Alter

Alter in alterius savimus corpora, quæq;
In nostri, donec sumus hic, sunt corporis usum:
Exulat in summa *Pietas Probitasq; Fidesq;*.

Quid mirum est igitur, si nostra ita crimina pensat
Pœnarum numero DOMINUS: quas inter & ista,
Quòd bene promeritos meriturosq; evocat orbe.

Sic sua MEISNERUS clausit mandante JEHOVA
Lumina morte, (fuit, vidi vidi, illa beata.,)
Et mundo immundo VALE dixit, & astra subivit.

Ergo REFORMANDI nunc unà OPUS exspiravit,
Illud Opus, quale à LUTHERI tempore nemo
Tentare est ausus, nec quisquam fortè valebit,
Ut velit, effectum dare pòst omni Arte. Proinde
Immensum hoc nulloq; modo reparabile damnum
Eugete ò Cives Academia & Urbis & Orbis.

2.

(SUM

PRIMUM è Principibus Germania SAXONEM & HAS-
Sanctam LUTHERI vidit amare Fidem.

Nunc quando illa Fides miserè quassatur ubique,

Et salvi Procerum vix duo tresve manent,

SAXO MEISNERUM, MENTZERUM providus *HASSUS,*

Primum Theiologum perdit uterque suum.

Omen inest, quoniam præsertim octiduo in uno

Decedunt: certè res brevis ista moræ est:

Omen inest. Verùm taceo. Fac CHRISTE malorum

Ne quid pòst veniat — — —

3.

SOL noster MEISNERUS erat: nunc occidit eheu,
Nec pòst luce suâ nos radiare potest.

Quæso secuturum quid censes funera tanta?

Solis ad occasum nox venit & tenebræ.

G

Qui

4.
Qui Vir MEISNERUS fuerit, si dicere cogar:
Non nostrum capit hoc Ingenium ingenium,
Et dabo responsum verbo uno, Nescio. Verum
Hoc scio: Nulla parem secla futura ferent.

5.
MEISNERO similis nomen corpusq; coloremq;
Est Natus natu maximus atque genas:
Mens pia, mens mitis, Studiorum atq; Artis amatrix
Est etiam, & PATRIS maxima dona refert.
Ponite divini MEISNERI ob funera luctum,
Nec coquat ulterius pectora mœsta dolor,
Non perit, sed in hoc Nato jacet Ille sepultus,
Hic olim rursus sistet in orbe PATREM.

6.
ANAGRAMMA.

BALTHASAR MEISNERUS Dresdâ - Mis-
nicus Sacrosanctae Theologiae Doctor:
et in Electorali Saxonica Potentissimi
Dom. JOHANN-GEORGII Studiorum
Univerlitate Vuiteberggae Prof. longè
celeberrimus: p. tem. Magnif: Templi
quoque ad Arcem Praepos. atque Eccle-
siastes, Consistoriique Adf. gravissimus,
vigesimo nono Decem. noctu è vita abi-
vit unà cum abitu Anni Veteris, & Orbi
Christiano summum post se luctum rel-
liquit.

per

*per Anagramma, r tantum
in e mutato.*

Nemo Theologum est Tibi par, & nemo Sopho-
rum est

MEISNERE: & Vatum par Tibi nemo fuit.
Suggesto & Cathedra docuisti vera sequenda:

Vox etiam monuit, Dogmata falsa cave.

Nunc cadis. Amisit quantum o Ecclesia CHRISTI

In TE: nulli oculi sat lacrimare queunt.

Agger eras Populis: quin sancti Pastor ovilis:

Sed cum jam moreris, jò cecinere lupi.

Oro benigne DEUS, nostri miserere, gregique

Sis bonus Abba tuo: sic citò da similes.

posuit

qui Magni & Incomparabilis Dn. DEFUNCTI

duobus Filiis

à Studiis est,

desideratissimo Benefactori & Praeceptor

longè longè mæstiss mus

M. JOHANNES CUNRADUS Westerfelde

Coronamontanus VVetteravus SS. Th. St.

BALTHASARUS MEISNERUS DOCTOR THEOLOGUS,
RECTOR WIETAEBERGENSIS.

Αναγεραι.

ALTER TU LUTHERUS ERAS BEATE NOSTER,
OS DIVES, AGGER HONORIS, OCCUMBIS?

Εξήγνα.

ALTER TU LUTHERUS ERAS, Meisnere, BEATE,
DIVES & OS, AGGER NOSTER HONORIS eras.

G 2

Theulo-

Theologia OCCUMBIS fulcrum, prænobile sidus?
Occumbis nostræ Magne Sionis Atlas?
Heu fatum! salsis lacrumis nunc innatat omnis
Leucoris, & multum corruitura gemit.
Omnes Europæ tractus nutare videntur,
Ob tanti flentes fata inopina viri.
Et meritò; siquidem vix, vix, (mens augurat!) unquam
MEISNERI similem secla futura dabunt.
Nemo futurus erit talis. Selectus abivit
Relligionis Amor, Relligionis Honor.
Plangite Leucorides, omen deplange sinistrum,
Et Pietas ipsi vix habitura parem.
Quotquot MEISNERUM vobis plorate, vadati
Humectas lacrumis collutulate genas.
Et mecum felix hoc proclamate sepulchrum,
In quo Theologiæ hoc Depositem positum est.
Ast ò sancta Anima, ò MEISNERE beate, (BEATI
MITES;) cœlicola ò sancte, beate, vale,
Salve, ò aternum salve; tua vivet in orbe
Dum Witeberga manet, gloria, Nomen, honor!
Sit satis indultum calamo. Iam suffice, si quis
alter, MEISNERUM CHRISTE benigne novum!
Compatri & Præceptori meo desideratis.
scribebam, cum Ænea in Pallantis
funere apud Maronem II. Æn.
ingeminans,

————— Heu mihi, quantum
Presidium, Ausonia; & quantum tu perdis Jule!

M. JOHANNES BOHEMUS Friberg.
Misnicus, Poët. Cesareus.

MEIS-

MEISNERUM, decus elegantioris
Musæ, præcipuum caput sophorum,
Suadæ delicias, Minervæ ocellos,
Præconem studii beatioris,
Myſtam conſilii ſacratoris,
Magnum lumen in orbe Chriſtiano,
Dens conſpicuam Phæarum tenebris,
Fleto, Pieridum diſerta turba:
Fleto, qui Sophiæ manum dedere.
Vos, qui mellifluo pioq; ab ore
Prægnantes monitis tuliftis aures.
Vos, queis Carneadæ ſagax acumen
Et foelix ratio fuit ſtupori;
Quos ſermo pupugit ſuperna ſuadens,
Incendit ſtudiis anhelus ardor;
Qui vaſtis adytis ſepulta ſacra,
MEISNERI face præviâ eruiſtis,
Luctûs ſumite nunciam cupreſſum,
Plangenti geminate voce leſſum.
Inprimis cathedræ dolete fortem,
Umbris exanimem regi. Dolete
Soles occidere & redire poſſe,
MEISNERUM ſemel occidiſſe, & inde
Noctes Cimmerias ſcholis manere.

Præceptor ſuo venerando

f.

JOH. HÜLSEMAN Friſ.

G 3

Qui

Qui Cycli claras nôrat Septemplicis artes,
 Extremum vitæ clausit in orbe diem.
 Qui condignus erat, quo vivat Nestoris annos,
 MEISNERUS Doctor morte peremptus abit,
 Hinc uxor, suboles plorant materq; sororq;
 Et Lumen nitidum flet Vuiteberga suum.
 Flet pietas, flet prisca fides, flet tria sororum
 Triplex, flet probitas, flet reverenda Themis.
 Flet studiosa cohors, graviter flet & ipse Apollo,
 Nec tangit doctæ fila canora lyra.
 Hunc optant multi hinc multos vixisse per annos,
 Auxilio ut possint consilioq; frui.
 Verùm sic placuit Jovæ, qui cuncta gubernat,
 Nobis ergo, DEO quod placuit, placeat.
 Non placare datur cuiquam fera Numina Letbes,
 Mors hodie juvenem, cras necat ipsa senem.
 Noster jam vivit vitam omni ex asse beatam
 DOCTOR, quàm Lachesis perdere non poterit.
 Jam spernit mundi curas, vanosq; labores,
 Morbos ac mortem, & quicquid in orbe mali.
 Inter Cœlicolas cœlestia gaudia sentit,
 Atque suo Domino nunc HALELUIA canit.
 His ut de terris ad cœlica gaudia migret
 Tempore quisque suo, fac Deus alme, precor.

Pietatis ergo

Erga Dn. Preceptorem suum ut meritiss.
 ita desideratiss. mœstissimo
 animo adponeb.

M. BERNHARDUS SCHEIDENREISSER
 Dresd. SS. Theologiae Stud.

Ev 281-

I.

ΕΝ χειρῶν θανάτου κάλλιπας ἰσάρεται,
 οὐτὸ καὶ δεχθὴ ἀκροῦ ἔπεισι βίαι.
 Ἐξοδὸν ἐκ ζωῶν ζωῆς τῆς κρείττου δαχὴ,
 Ὄφελον ἐκλείπειν κατὰδε τόνδε βίον.
 Κάτθανεν ἐν χειρῶν Μεισνηράδης, μεγίστων
 εἰς ὄδε θεολόγων παντόθι γνωστὸς εὖς.
 Ποίησε ζωῆς ποίνυ τῆς κρείττου δαχίω
 εἰν ἀγίων χώρῳ ἀμβροτῶ ἀθανάτων.
 Τίπτε σέθεν βλεφάρων ἀπ' ἀηθεα δάκρυα πίπτε
 Ὡ Μεισνηράδα τέκνα, γυνήτε, τροφός.
 Χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων δάκρυα πάντες
 Ἀμφοτέρῃς ἡμῶν θερμάγ' ὁμοξάμφοι.

II.

Optaret sibi quis divitias Mydæ
 Stulti, sic tamen, ut, si Cerealia
 Mensæ munera contingeret, aut dapes
 Tentaret rapidis vellere dentibus,
 Hæc sola haut fierent aurea lamina,
 Præter tangeret hæc quicquid in ædibus
 Contactu subito aurum fieret suo.
 Contentus patrio pane miser meo
 Nolim sumere certè mihi, vulgi ego
 Demens iudicio, *fortè Sopi* bene
 Sanus. Copia si, copia si mihi
 Optandi, precibus pluribus utilis,
MEISNERUM celebrem, qui capitis nive
 Dignus Nestorei, jam super unicum
 Optarem esse mihi! Suppeterent mihi
 A Christo bona sic! Sic quoque posterâ
 Major laude recens undique crescerem!

Jutaret, scio, me! Me, scio, largiùs
Jutaret, scio, quem nubila in abditum
Detrudit penitus fors, Deus optime!
Jutaret! Scio enim quæ mihi vir DEI
Largitus, mihi quæ nomina fecerit.
Verùm mors cohibet laxa DEO meum
Votum. Qui potero vivere? Qui meo
Declivi feriam sidera vertice?
Totus, quum memini, hujus propè funeror.
Est funus lachrymosum hujus, erit mihi.
Sed Patri placuit! Sic voluit Pater!
Opponat quis ei se? Hunc quis & increpet?
Accepto DOMINI facta, precans ego
Huic sanctâ requiem in sede DEI manus.
Hujus, Jhovah potens, sedibus optimis
Repponis qui animam, da Patientiæ
Munus, Theologum daq; Academia
Huic Fridriciadæ Saxonici parem!
Hunc da, Christiadas (laus tibi,) juveris!
Sic, MEISNERE, tui discipulus tuus
Abrepti memini, contigerit mihi
Dum, donante DEO, vita solo super!
Siccis dura DEUS proposuit, neque
Mordaces aliter diffugiunt, graves
Nostræ quàm fuerint, sollicitudines.

Τὸν ἐν ἀγίοις καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
εὐλογία ὀλοψύχως
ὀδυρόμενος

M. CASPAR HENRICUS Mittelstadt
Dresdensis.

Sat

S At citò, si modò sat benè. Sic antbracina lena
Hic illic albo tegitur velamine, nigris
Tempora plus solito stipantur inermia vicis
Lutea vix bilares prevelant flammea vultus
Amplius; atratis decorantur funera limbis.
Sudant cuncti humeros pullatâ cingere veste,
Nec satagit quisquam curuos attollere vultus.
Hem frameis Libitina tuis obnata quid urges
Talia, quid peregrè immensos accire dolores
Te juvat, in quos fers jaculabile ferrea telum?
En mœrorum animi miserabilis ingruit imber,
Aggradat innumeros dolor intolerabilis æstus,
Nec tua non rabido furit inclementia morsu?
Parcitur baud ulli, pereunt discrimine nullo
Barbarus, & qui per celebres caput extulit artes.
Non illum Pietas, qui cum JOVE vivere tendit,
Non Probitas cupidum concordem ducere vitam
Tutatur, nec tela trucidis fugat horrida leti.

Occidit ab nosler, Germanæ gloria gentis
Inclyta MEISNERUS, Doctorum gemma, Corona
Theologon, Sacra cui Pietas decus addidit ingens.
Omnia nunc gemitus, dolor omnia & omnia luctus.
Quis renuat mœstum lacrymis urgere sepulcrum,
Dulce quis apportet casus solamen acerbi?
Hanc studiosa cohors damno majore ruinam
Persentit, fluidas fletus non segnis ad undas,
Hasce gemitq; vices querulo miserata dolore,
Turbaq; Christiadam, cui lex Divina voluptas.

Ergò virum ô pernix & inexorabile fatum!
Quem ventasse putas rigida Proserpina sorte?
Nemo letifera medicari cuspide jetum

H

Evāluit,

Evaluat, nihil hic doctâ licet arte Macbaon.
Lux magni terrena viri denascitur, avoq̄,
Immarcessibili potitur, postquam nihil ultrâ
Nervos atque cutem morti concesserat atræ.

*Condolentia contestanda ergo
Præceptorem desideratissimum
hoc modo deplorabat*

*M. LUDOLPH Holler
Rigâ-Livonus.*

Quid nunc inceptem? vates divinus abivit
Discipulum liquisti, Antistes nomine clare.
Astra petente olim Eliâ lugebat Elisa:
Ah Pater, euge Parens mi quorsum? ad sidera tendis?
τῆ Ἰσραήλ διφραξ, καὶ ἰωπέες αὐτῆ,
Cum Jesabele suum quando insectatus Ahabum
Vindicis idq; Dei jussu punita Jesabel
Vinea per fraudem cujus direpta Nabatho.
Ast erat hicce suo noster MEISNERUS Elias
Discipulo Jovæ quando solabile verbum,
Ilius ex labris discebat. Et igneus ecce!
Currus adest Jesus, Mosi qui cælica scala est
Hunc referens inter rutilantia sidera olympi.
In cœlis etenim, quod stellæ, id *χειρολογῶντες*
Theiologi insignes divinitus esse jubentur
Dum vel adhuc vivunt: hinc LUMINA ritè vocantur
Israëlis, qui Christi est Ecclesia pugnans.
Interea hac tristi luimus nos crimina clade,
O Deus ignoscas miseris noxasq; remittas
Manibus ex nostris digneris vertere pœnas.
Deniq; BALTHASAREM nostrum revidere Beatum
Des

Des præceptorem redivivum ex ordine longo
Sanctæ militiæ positam capiatq; coronam
In cœli, qua tunc cinctus, lustrabitur aulâ.
Hæc precor, hæc fiant. FIENT. Audivit Jova.

M. GEORGIUS MULLERUS
Jessenfis Saxo alumnus Elector.

Ventura Thracas secula barbaros
Norint, & atas posthuma laudibus
Non immerentes tollat amplis
Et memori super astra famâ.
Hi namq; lugent flebilibus modis,
Dum prima vitæ fert puerordia, &
In lachrymosum natus orbem
Aërios bibit ore flatus.
At contrâ alacri latitiâ fremunt,
Missisq; ducunt gaudia questibus,
Si quem potestas dura Fati
Funerea aut Libitina raptat.
Nam quisquis aurâ vescitur ætheris,
Fœcunda multis tempora casibus.
Et mille districtam in tumultus
Sorte trahit variante vitam.
Sed morte functus sollicitudines
Evitat agras. Mors domitrix mali,
Portus quietis, pausa cladis
Et placitum est miseris asylum.
Sic flendus baudes questibus anxio
MEISNERE, sacri Lux gregis aurea,
Almeq; vindex veritatis,
Preproperis sed adempte fatis.

H 2

(Fati

(Fati irreflexis legibus obloqui
Insanientis res sapientia est,)
Quin gratulemur more Thracum
Plausibus banc tibi faustitatem.
Sed nos homulli, nos miseri sumus,
Quos morte linqvis tam properè tuâ!
Heu triste tempus! te perempto,
Suada, Themis, Pietas fuerunt!
Ast æviternus Rex superum novum
Orbi redonet sidus, & insuper
Stantes diu servasset orbi
Fulciat ac decoret Columnas.

luctu desiderioq; plenus
Præceptorem suum charissimum ita naniâ
prosequatur

JACOBUS RÖCKERT Lüb. Saxo.

HEu quàm sæva nimis supremi est numinis iræ!
Eheu quot pœnæ crimina nostra manent!
Hactenus infando Bellona cruenta furore
Sæviit, & nondum desit ille furor.
Non prætexta fuit non purpura tuta, nec ordo,
Nec sparsæ circum tempora cana nives.
Hactenus ex plebis prognatos cœtibus imæ
Extulimus Juvenes decrepitosq; senes.
Non tamen hoc potuit sisti violentia Mortis
Cardine, Magnificos sustulit illa viros.
Haud me ficta loqui sed facta fatebitur omnis,
Tristia MEISNERI qui modò busta videt.

MEIS-

MEISNERI, digno quem qui describere verfu
Sperat, is Icario more modoq; perit.
CHRISTE salus hominum sancti gregis adspice cladē,
Quò coëat vulnus, quod tua dextra, tulit.
Suffice tu pietate viros atque arte decoros,
Qui populo pandant dogmata sacra tuo.

Mær is præclare de se merito faciebat

CHRISTIANUS Röckert Lübb.

Misniacus nostro MEISNERO Misnia alumno
Misniacâ volui dicere voce VALE.

Dschmerzstiftiger Todt / was darffst dich vnter stehen
Daß du ohn alle Gnad aus der Welt heissest gehen
Den Mann / von dessen Wort man schöpffet lau-
ter frewd

Wer ihn nur hat gehort / Allhier vor dieser zeit ?
Ist auch jemand bey vns / der sich nicht hat verwundert
Vbr dessen grosse Kunst den man begräbt jekunder ?
Mit Worten er bald brach / manch eisenhartes Herz
Durch sein geschickte Sprach / wars gleich so hart
als Erß.

Drumb war in Lieb entbrand. (mit Thränen muß ichs
melden)

Das ganze deutsche Land gegen diesen thewren Helden /
Denn er für grosser Güt kein Menschen hat læ dirt
Weil mit Neid sein Gemüth ganz nicht war infi-
cirt.

Wo er nicht selbst lehrt / da lehrten seine Schreiben
Daß die Welt würd bekehrt vnd Gottes Kirch möche
bleiben /

Ja wolte nun erst recht/ als ein fürnehmer Christ/
Vnd trewer Gottes Knecht sagen was nützlich
ist.

Da muß er/ (Ach mein Gott!) gewaltig Respondiren
Dem vngnädigen Todt der ihm thet opponiren
Auch endlich doch ohn schmerz mit vnbandigr be-
gierd

Vbr das gelehrte Herz als ein Held triumphirt.
Da ligt er nun jekund mit gefaltene[n] Händen
Schleust sein beredtē Mund sein Arbeit thut sich enden/
Sein Seel ist nun davon/ hier ligt noch seine Leich
Als ein Kind Gottes schon geschmückt zum Him-
melreich.

So nun wies Himmels Glanz die Gerten werden schei-
nen

Vnd die/so fortgepflanzet die Gerechtigkeit ohn seumen/
Schimmern gleich wie die Stern; wie wird in
Ewigkeit

Der Doctor leuchten fern in der Vnsterblichkeit!
Denn so Beredsamkeit/ oder subtiliteten

Auch Leibes lieblichkeit könten vom Todt erretten
Hett sein Magnificentz der Todt noch nicht verlest
Vnd seine stumpffe Sens/auffs new wider gewest.

Pfuy Todt das ist ein schand daß so stirbt Doctor
Weißner

Beweint vom ganzen Land dieweil er war kein Gleiß-
ner/

Drumb sehr viel junge Leut wegn seinr grossen
Kunst

Waren zu sterbn bereit für ihn lauter vmbsonst.

Noch

Noch darffstu mutwillig dein Sensen dapffer scherffen
Vñ ihn vnümbgänglich auffß Todtbett nieder werffen/
Daß in der besten blüth/ als er kaum vierzig Jahr/
Er von der Welt abschied/ Ist daß nicht schad für
wahr?

Ist doch der Mensch wie eiß welchs hat ein groß ansehen
So bald die Sonn scheint heiß/ muß es davon zergehen/
Iß er doch wie ein Gras welchs all zu bald ver
welckt;

Ja wie ein schönes Glas/ so doch gar leicht zerfelt.
Daß weiß wol Wittenberg am Elbenstrom gegründet
Wie Junger Leute stärck vnversehens verschwindet.
Die Wittbe hochbetrübt am besten diß versteht
Den den sie sehr geliebt/ ins Grab jett von ihr geht.

Der Univerſitet hochansehnliche Leute
Führen ein kläglich Red daß der von ihrer Seite
Gerissen welcher war ein schön Gliedmaß allhie
Ben drey vnd zwanzig Jahr/ dieser Academi?
Wie fließen doch von dir/ vbr dieses Mannes Tugend
Die Thränenbäch allhier/ O weitberümbte Jugend/
Daß in so gschwinder eil mit vnheilsamen riß
Die starcke Kirchenseul zu grunde gangen ist.
Wahr istß/ vnd bleibt gewiß die Seul ist weg gerissen
Deswegen mancher Christ noch Thränen wird ver
giessen.

Thränen hin/ Thränen her die richten wenig auß/
Gott ist derselbe HErr der bey vns so helt auß.
Dem fallen wir zu Fuß mit bessrung vnser sitten
Mit rechtschaffener Buß vnd ganz fleißlichen bitten
Daß er mit Christi Blut sein feurbrennenden Zorn
Wol leschen vns zu gut/ Gnädig sein wie zuvorn/

Vns

schluß

Uns Trawrige für diß / einmal wiederumb ersehen
 Den auffgelegten Riß reichlich wiederumb ersehen
 Auch die so noch am Lebñ / viel Nus der Christenheit
 Können schaffen vnd gebñ / erhalten lange zeit.
 Daß wünschen mit Andacht mit mir alle Betrübten
 Vnd gebñ gute Nacht ihren sehr viel Geliebten
 Der vns hinder sich leß in tieffer Trawrigkeit;
 Er aber wird getröst mit Engelischer Freud.
 Nun Wolwürdiger Herr! Nun Hochgeehrter Vater!
 Dich prest kein vnglück mehr / kein disputat noch hader /
 Sondern dein Heyland groß / welchen du hast ge-
 preist /
 In dem Himlischen Schloß / dich jetzt willkommen
 heißt:
 Gutn Kampff hastu gekämpff / vnd deinen Lauff voll-
 endet /
 Spricht er / nun sind gedämpff die dich dort habñ ge-
 schendet /
 Sieh da / die dir gefelt / die beygelegte Kron
 Nim hin du tapffrer Held / die geb ich dir zu Lohn.
 In dulci júbilo die Engelein drauff singen
 Vnd ihn Cum gaudio in Schoß Abrahæ bringen
 Da wir nach vnserm Lauff / ihn wider treffen an /
 Drumb hört zu trawren auff / vbr den recht selign
 Mann.

*Duritie scopulos si nostrum vinceret ullus,
 Ebruis lacrimis ad tria verba foret:
 MORTUUS EST MEISNERUS. In bujus nomine dixi
 Quæ possunt dici maxima. Flete virum.
 At lacrima cessent. Cur? nam fat flentur earum,
 Nec tamen his mœstis acceleramus opem.*

Gaudeat

Gaudeat æternum, potius, denatus, id uno
Nobiscum voveat quilibet ore pius.

Beato Dn. Præceptori & Inspectori suo
incomparabili gratæ memoriæ
ergo
fundeat ipsa exequiarum die

Luctu undiquaque circumfusus

PAULUS Stockman
Alumn. Elector.

U Nicus ut sol est, atque unica luna diei
Noctisque, ut Musis unus Apollo novem.
Una ita Theologis MEISNERUS adorea cunctis
Extitit, antiquæ religionis apex.
Hic cum transit apex, ô quantum transit honoris!
Namque suam ad tempus sistit Apollo Lyram.
Et fax Theologiæ MEISNERO obeunte nigrescit,
Et tenebræ errorum lucis egent radiis.
Dicage nunc quantum MEISNERO ad sydera raptò;
Hæcce suo gremio contegat urna virum.

*Summæ observantiæ, debitæq; gratitudinis
contestandæ gratiâ in luctu ponebat*

CHRISTIANUS BALDUINUS A. D.

J Am Viteberga gemit, solatia cuncta recusat
Ensifer Imperii, Teutona terra dolet,
Et meritò: clausit MEISNERUS lumina, Lumen
Saxonie, Tutor Religionis erat.

I

Terror

Terror erat Papa: Jam plenâ voce triumphum,
Tanti morte Viri fretus, habere cupit.
Nil Viteberga time; Tibi Lumina bina supersunt,
Ipse DEUS superest, qui dare plura potest.
Nec mihi si lingua centum sint, naufraga fata,
Virtutumq; Viri nomina ferre queo.
Id tentent alij. Obstupro, vox faucibus hæret!
Gloria MEISNERI sola perennis erit.

ALEXANDER Kirchberg
Rostochiensis.

Magnifico Cœli MEISNERUM tollere nostru M
E vivis placuit, ramen haud è mentibus, ill E
I n scriptis vivax & in auditoribus, ill I
S tat sua laus perpes: Triplici proli quoq; res, spe S
N on deërit scio fat, quia Ter venerabile Nume N
E xcipit hæc parili pia corcula amore patern E.
R efert ast tua CHRISTE Ecclesia Sancta regatu R
U nanimiq; Fides Pietatis perpete fruct U.
S ed perit omne illud, Tu nisi CHRISTE dabi S.

MAGNI-

M A G N I F I C U S C Æ L I M E I S
 A G N I F I C U S C Æ L I M E I S N
 G N I F I C U S C Æ L I M E I S N E
 N I F I C U S C Æ L I M E I S N E R
 I F I C U S C Æ L I M E I S N E R O
 F I C U S C Æ L I M E I S N E R O S
 I C U S C Æ L I M E I S N E R O S R
 C U S C Æ L I M E I S N E R O S R E
 U S C Æ L I M E I S N E R O S R E D
 S C Æ L I M E I S N E R O S R E D D
 C Æ L I M E I S N E R O S R E D D A
 Æ L I M E I S N E R O S R E D D A T
 L I M E I S N E R O S R E D D A T E
 I M E I S N E R O S R E D D A T E O
 M E I S N E R O S R E D D A T E O S
 E I S N E R O S R E D D A T E O S D
 I S N E R O S R E D D A T E O S D E
 S N E R O S R E D D A T E O S D E M

CHRISTOPHORUS BEUCKERTUS
Valle-Joachimicâ Bohemus.

Christiadum Meisner Lumen fortisq; Columna
 Musarum cecidit! sicce jubente DEO.
Heu cecidit! lætum retulit qui sæpe triumphum
 A Christi infensis hostibus innumeris.
 Turbæ, quæ verita haut mentiri nomen Jesus
 Doctrina horrore Meisneriana fuit.
Sed cecidit! tamen haut cecidit, quia regnat ovantèr
 Cum Christo cujus sanguine lotus erat.

I 2

Victori

Victori Carnis, Mundi, Satanaeque beato
Ad fremit exultans Regia sancta Dei.
Membra *ἱερὰ σώματα* ast certantia sparsa per orbem,
Ingentem, lacrymis hinc ut & inde madent.
Incedit mœsta pullatus in urbe Senatus
Doctorum, & juvenum docta corona dolet.
Et meritò, siquidem *cum curru auriga Sionis*
Sublatus, raptus *Relligionis* bonos.
Relligionis bonos arvum mortale reliquit,
Et lætè subiit picta theatra poli.
Quod dedit Omnipotens olim, nunc abstulit idem,
Quò minus hoc, minus aut, quis vetet illud agat?
Aucto quare gratemur gaudia cœli,
Nosq; poli parili Numina sine beent.

Hæc in τρυφήν σου grati animi erga beatos
Beati Meisneri manes, Patroni sui
desideratissimi ἁγιογενῶν fecit,

JACOBUS WELLERUS Neu-
Kircho-Variscus, Theol. Stud.

OWITEBERGA dole, non est medicabile vulnus,
Quod Tibi MEISNERI mors inopina dedit.
Plangite Vos cives; Studiosi plangite cuncti;
Tu quoq; nobiscum Gens peregrina dole;
Ille sacrum coetum contra defendere scivit
Quantà vix alter dexteritate malos.
At nunc privamur cuncti solamine tali;
Qui non flet, duro durior is lapide est.

meritò apponebat
JOHANNES HENRICUS Obenhin
Coronemontanus VVetteravus SS. Th. St.

Vix

Vix dum præclari deflemus funus acerbum
SCHALLERI, noster qui modò RECTOR erat:
Insequitur luctum luctus novus: ecce columna
Leucoris una cadit: moxq; secunda cadit,
Quando MEISNERUS vitâ defungitur, ille,
Qui tam perraris dotibus auctus erat. (&
Flet Witeberga, Helicon, luget quoq; Teutona terra,
Quæcunq; est Themidos turba professa fidem.
Nec non Relligio flet, quæ velut orphana patrem
Perdedit, ac metuit mille pericla sibi.
Sed frustra: is nullis lacrimis revocabitur unquam,
Anq; ferant talem secla futura, latet.
Gemmea conscripsit manus, aurea verba locutum
Os fuit, & summæ dexteritatis erat.
Quod satis ostendunt numerosa volumina passim
Herculeus labor, & res operosa Viri.
Vixq; quater denos annos numeraverat Ipse,
Fila bonæ Vitæ trux Libitina secat.
Firma valetudo si processisset in Illo
Interrupta minùs cœtera fortè forent.
Ergo supersedeas, & condas plectra labori,
MEISNERE in cœlis nunc tibi quære locum:
Hic tandem finisq; mali, requiesq; laborum est:
Hic nunc pro meritis præmia digna feres.

*JOHANNES PHILIPPUS COLONIUS
Holtzhusanus Hasso-Darmbstatinus
Th. & Phil. Studiosus.*

Huc quoq; WITTBERGA celeri pede fama volavit,
Quæ de MEISNERI nuncia morte fuit:

I 3

Non

Non Ego, non alij potuerunt credere primùm,
Nec sumus huic tonitru fulmen inesse rati.
At nimum verò verum est, ò plangite cuncti:
Fama nimis constans cogit habere fidem.
Quid dubitem? proprius FRATER mibi scripsit abinde,
MEISNERI Natos erudit Ille duos.
MEISNERUM terras liquisse etate virente
Et quâ perfecto robore quisq; cluit!
Irati certè DOMINI mortalibus hoc est
Indicium, & pœnas non procul esse monet.
O utinam mendax fiam, nec turba profana,
CHRISTE tuas Mundo perdere possit oves!
Qui miserum DOMINI ceu fidus Pastor ovile
Tutari potuit, cessit ad astra poli.
Suffice CHRISTE alios, alios Tu suffice CHRISTE:
Solus MEISNEROS reddere namq; potes.

ex Argentinensi Academia misit

JODOCUS HENRICUS Westersfeldt

Coronamontanus VVetteranus Phil.

Candidatus.

HEU, heu, MEISNERO, Pylum ævum vivere digno,
Jam fert jura necis spe citius Lachesis!
Nam, qui jussa DEI zelo fervente docebat
Anxius baud multis obsitus, ecce cadit!
Hocce cadente cadit rarum decus ordinis (eheu!)
Theiologi, & Suadæ os nobile Theiologæ.
Heu miserum fatum! nimis heu lacrymabile fatum!
Qui non hoc deflet, non homo sed lapis est.
Lugete Albiades Musæ, Germanaq; tellus
Luge, cum primis turba pusilla DEI.

Sed,

Sed, nobis similis MEISNERO ut restituatur,
Utq; tuum populum, fac DEUS alme, regat!

Συμπαθείας ergò

hec apponere ut voluit sic debuit

ZACHARIAS MOSE Wittebergensis.

Hoc facit in tumulo, MEISNERUS, nobilis ille
Heros; Theologica Typhys Ἐ ἀλφα ratis.

Cetera qua nescis, tibi dicet fama, Viator;

Didita ad Eoas Hesperiasq; plagas.

Mœrens meritò adjicit

JOHANNES JACOBUS SARTORIUS.

Funera MEISNERI quis non lugeret acerba?

Quem moderante Deo mors inopina tulit;

Rektor Leucoridis, Doctor, columenq; fidele

Decedit pariter, vulneris hocce satis!

Tu dignum cathedræ mystam jam suffice Christe,

Qui pandat verbi dogmata sancta tui.

Debita condolentia ergò

adjiciebat

FRIDERICUS BALDUINUS.

I.

(ptum;

Nemo quidem, qui non MEISNERUM deflet adem-

Nemo tamen, qui Me justius illud agit:

Ipse dedit vitam mihi: cor moderamine rexit

In Vita, in Studiis, inq; Timore DEI.

Omni-

Omnibus histecum, GENITOR charissime, privor,
Extremo claudis dum tua fata die.
Vix conspexerunt tredecim mea lumina messes:
Hei mihi, destituor quàm citò PATRE meo!
Ah utinam pro TE potuissem ponere vitam;
Tuq; aliis porrò commoda plura dare!
Sed frustra ploro: non est revocabile Fatum,
Nec, quem dira semel Mors necat, ille redit.
Cœlestisq; Pater nobis hæc funera fecit,
Is nostræ vitæ jura necisq; tenet: (planctus:
Quod facit Ille, bonum est; procul ergo recedite
Hoc mihi solamen, quod facit Ille, bonum est.
Tu modò perge meus PATER ò DEUS esse perenne:
PATRONISq; bonis Meq; Meosq; bea.
Audi JHOVA tui sancto de vertice montis,
Nec voti vacuam spem finito esse mei:
Audi, atque hæc preces aliquod da pondus habere.
Sic nostrum poterit lenius esse malum.

2.
TU quidem es, dilecte PARENS, beatus,
Et loco degis nimiùm beato,
Unde, si posses, tamen haut redire
Ad mala velles:
At mihi verò reliquisq; Natis
Heu Tuis quondam! miseris recessit
Spes, decus, solamen, Honorq; noster,
Pluraq; Tecum.
Fiat (ut facta est) DOMINI Voluntas:
Interim ÆTERNUM VALE, donec ABRAE
In sinum Nos Aligerùm fidelis
Dextera portat.

Quies

3.

Tibi nulla præ laboribus quies fuit,
Cum viveres in orbe,
Jam Studia, mox Professio, mox Concio
Te mi PATER tenebant.
Vidit DEUS, verâque TE fecit frui
Secum in polo quiete,
Ubi perpetua sunt Angelorum gaudia,
Quæ corde gratulamur.

4.

AD fines Jericho quàm priùs igneus
THISBITEN veheret currus ad æthera;
ELIZAS rogat, ut Spiritus ipsius
Duplex secum habitet, duplicem agatq; vim.
Tam grande & darier quod mihi vix pote,
Non oro. Alme DEUS Tu modò Me mei
Fac simplex PATRIS ut Spiritus induat.
Vir fiam, ut similes non habeam Viros.

5.

Wie mit so gar grosser Klag/
Habn sich geendt die letzten Tag
Des alten Jahrs / vnd zugleich gemacht/
Dass auch das New wir zugebracht
In Trübsal / Leid vnd Trawrigkeit:
Wird wol auch so sein künfftig zeit!
Dann da hat sich / Gott seyns geklagt/
Der Todt an mein Herrn Vater gmacht/
Vnd aus der Welt gereumet baldt/
Ob Er schon noch nicht war sehr ale.
Wie groß nun dieser schaden sey/
Bermeyn ich ohn all Heuchelen/

K

Señ

Señ jederman sehr wol bekandt/
Er sey auch wo er wöll im Land.
Was hiedurch hohe Schul vnd Stadt/
Ia d' Christenheit verlohren hat/
Verschweig Ich gern / mir nicht gebühret/
Besser / als Ich / ein andr es rühret.
Diß abr mit Thränen klage Ich/
Daß diesen Todt sehr schmerzlich
Empfinden vnser Verwandten all/
Welchen sehr schadet dieser Fall:
Voraus Mir vnd Mein Schwesterlein/
Darzu mein liebñ zween Brüderlein/
Die wir Väterlicher Hülff vnd Lehr/
Noch alle Vier bedörfften sehr;
Wir sind noch jung / noch klein wir sind/
Früh Wäyßlin ist ein betrübtes Kind.
Nun kan mans aber endern nicht/
Ohñ Gottes Willen nichts geschicht:
Derselbig ist des Lebens Herr/
So Er wil / ist auch Todt nicht ferr.
Hat Er nun vns vier Kindern alln /
Nach seinem Willn vnd Wolgefalln/
Diß Leid vnd Trübsal zugesandt/
So ist jederman wol bekandt/
Daß Er es hab zum Gutn gethan/
Vnd nicht geendert werden kan.
Drumb muß man sich ergebn drein/
Mit Gdult vnd aller Demuht sein:
Gott hat geschlagn / Gott wird auch heiln /
An seiner Güt nie nichts lesst feiln.
Er woll vns widr ansehen in Gnadn/
Ferner behütñ vor allem Schadn:

Auch

Auch Leut erweckn / die allezeit
Uns helfen ohn beschwerlichkeit:
Damit wir wol erzogen werdn/
Vnd ihm auch dienen hie auff Erdn/
In seiner Kirchen vnd Gemein/
Mein Klag hiemit sol beschlossen sein.
O H E R X Gott du diß Bitt erhör/
Nach trüben Wolckn die Sonn bescher.

Longè dilectissimo & desideratissimo Domino

PARENTI meo hoc ultimum

Honoris & Amoris signum longè
mœstissimus posui

BALTHASAR MEISNERUS

Wittebergensis.

O Herkallrliebster Vater Mein/
Wie ist Mirs ein so schwere Pein/
Daß Ihr so bald von hinnen scheidt/
Inn Himml vnd Ewig Seligkeit:
Ewer Hülff werd Ich beraubt zu früh/
Nun bin Ich ganz verlassen hie.
Wolt Gott/ daß es nur könnte sein/
Vnd Ich Euch mit den Thränen mein
Könt wider bringen auß der Erd
Wolt immer weinen ohn beschwerd!
Zuch zwar ist vbraus wol geschehn/
Ihr seyd kommn / dahin wir noch sehn/
Zu Gott in seine Herrlichkeit/
Da nichts ist / dann nur lauter Frewd:
Uns aber Ewer scheidn vnd Tode
Bringt in Trübsal vnd grosse Noht/

K 2

Viels

Viels guten müssen manglen wir/
So nun weg fleucht von vnserer Thür.
Gott wol vns dieß Leids anderwärts
Ergehen/ bitt Ich ohne scherz:
Vnd Ewrm Leib geben sanffte Ruh/
Biß wir auch alle kommn darzu/
Hernach die Ewig Seligkeit/
Die vns in seim Sohn ist bereit/
Da wolln wir vns widr sehn all/
Dieß Hoffnung leichtert alln Vnfall.

Charissimo Dn. PARENTI
scripsit tristissimus Filius
GOTHFREDUS MEISNERUS
Wittebergensis.

*S*ortibus bis luteis fatis properantibus exit
MEISNERUS, subiens picta theatra poli.
Ipsi equum grater, sed qui gratariet ausim
Nobis, quos certè certa ruina manet.
Sublatà siquidem, qui possit, ab eade Columnà
Structa super pendens salva manere domus?
Per duodena ruit Sol nondum signa polorum,
Quò duo cesserunt Numina Magnifica
Hec nisi sis vecors monstri nutrire quid atri,
Oh DEUS hinc, dices, omen abesse jube!
Fiant, sed fiant, qua vult divina voluntas,
Hanc patienti animo nos tolerasse decet.
Sed MEISNERE tibi, qui dignus Nestoris annis
Vixisti, grator gaudia tuta poli.

JOHANNES Grefenthal
Wittebergensis.

Dum

I.

Dum pie terrenis MEISNERE ex sordibus exis,
 Atque animo magno sidera celsa petis,
 Heu desiderium Christianis quale relinquis,
 Quos inter splendor Religionis eras.
 Pulpita testantur, testantur limina templi,
 A TE quæ vivâ voce animata jacent.
 Per vicos querulas voces juvenumq; senumq;
 Et doctum spargit clara corona Virum.
 Non tamen est obitus, verum magis ille vocandus
 Est abitus, quoniam cœlica regna tenes.
 Ergo Tuâ causâ non est quod lugeat ullus:
 At Nobis mors hæc maxima damna parit.
 Nec Nobis dico, verum mihi. Namque Parentem
 Non dominum amisi sicce volente DEO.
 Sed non amisi, præmisi ad tecta polorum,
 Quò Dominum famulus fronte decente sequar.
 Quamvis haut possim servire diutiùs ergo
 MEISNERE (heu fatum!) corpore ritè Tibi:
 Attamen instanter Tibi mens famulabitur uni,
 Inque Tuas laudes officiosa ruet.
 Spiritus & vacuas priùs extenuandus in auras
 Ibit, & in tepido deseret ossa rogo,
 Quàm subeant animo meritorum oblivia nostro,
 Et longo pietas excidat ista die.

2.

Nunquam damna piis, & nunquam incommoda
 defunt:
 Tollitur unum? aliud mox aliunde venit.
 Magnus MEISNERUS vitâ decessit: & ecce
 Nunc quoq; BALDVINUM morbus iniquus habet.

K 3

Quid

Quid tandem fiet? DEUS, ô DEUS optime, nobis
Auxiliatrices porridge quæso manus.

f.

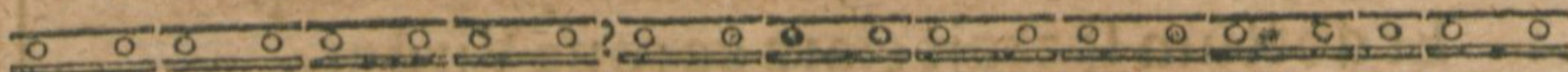
Excellentissimi Dn. DEFUNCTI

longè mæstissimus

Famulus

M. CHRISTIANUS Schreck

Salburgo-Variscus.

1.

EX quo MEISNERUS Witebergæ fata subivit,
Ac celsi petiit sidera celsa poli,
Nubila visa fuit tenebrasq; ACADEMIA habere.
Causa est: Sole jacet jam spoliata suo.

2.

Cuncti deplorant MEISNERI fata. Patescit,
Arte suâ cunctis hunc placuisse Virum.

3.

HEU damnum, quod nunc sentitq; doletq; JHOVÆ
Gens pia, vulneribus saucia facta tribus:
WINCKELMANNI obitū sequitur MEISNERIA clades:
MENTZERUS paullò post quoque morte ruit.
Heu quales quanti; Viri! heu lumina quanta!
Obstupeo, & pisce est vox mea muta magis.
MENTZERUS Famam, * Faciem WINCKLMANNUS
habebat,
MEISNERUS Cathedram sancte LUTHERE Tuam.
Ne forsan * Famæ, Faciè Cathedræq; LUTHERI
Hæc mala, signa mali sint, DEUS alme vide.

* qui vidit, novit Dn. Winckelmannum effigiei

Lutheri quàm simillimum fuisse.

* Famam

* *Famam Lutheri, divinam doctrinam interpretor;
Faciem, Populum persecutioni aut sanguini ex-
positum; Cathedram, locum Doctrinae, dilectam
Patriam nostram, & in hac praecipue Piam
Saxoniam.*

4.
M EISNERI ad mortem mala nos portendimus
omnes,
Omnes mendaces fac DEUS alme. *Sat est.*

Idem qui supra

*M. JOHANNES CUNRADUS
Westerfelde.*

F I N I S.

dis

RI

Schreck
us.

vivit,

ere.

escit,

JEHOVAE

us:

A clades:

ruit.

ta!

agis.

MANNUS

E Tuam.

HERI

ide.

am effigiei.

* *Famam*

Zc 6020

OK

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to include names and titles.

Handwritten text at the bottom center of the page, possibly a signature or a date.

Handwritten text in the bottom right corner of the page.

ULB Halle
002 372 347

3

sb

mit

Sumptibus C
SAL

Acad
te

Theo

M

BAL

PERQ

In

60219

Heredum

SIS

hri-

RIS

TQUE

m

